

LUNDS
UNIVERSITET
Socialhögskolan

Att problematisera snippan

En kritisk diskursanalys av språkbruket i juridiska och mediala texter om en sexualbrottsdom mot

barn

Claudia Moraga Gullstrand och Therese

Larsson

Kandidatuppsats (SOPB63)

VT 2023

Handledare: Lupita Svensson

Abstract

Authors: Claudia Moraga Gullstrand and Therese Larsson

Title: Att problematisera snippa - a critical discourse analysis of the how language is used in juridical and medial texts

Supervisor: Lupita Svensson

Examinator: Susanna Johansson

In February 2023 a man was released from a rape accusation because a 10-year-old girl used the Swedish word for vagina - “snippa” - to explain her genitalia. The news resulted in immense reactions from the public, especially considering the word is well-established within Swedish childcare. The sentence has since been appealed to Sweden's supreme court. This judgement shows how important language is, and what consequences can arise from a seemingly small word. By adopting the theories of Michel Foucault and Judith Butler, we have done a qualitative study through a critical discourse analysis of the so-called “snippadom”. An intersectional analysis of the verdict, appeal and media outlets reveals the underlying discourses and how these connect to societal norms about gender, function and age. Patriarchal structures and how they affect the allegedly neutral legal system are laid bare. Another result is the discursive resistance towards mentioning neuropsychiatric disabilities - even if these are relevant to the case. We discovered that words and the meaning one chooses to give them, such as the vagina or the definition of sexual intercourse, can play a huge role in both influencing and being influenced by society. When comparing the media outlets writing about the case to the verdict, this also discloses how even if everyday language differs from the legal vocabulary, many of the discourses remain the same. Even when they do contrast, the power dynamics between these exhibits how deeply rooted the discourses are. The problem areas identified in this study all intervene with the multilayered field that social work is. Therefore we see the importance of reflecting on and discussing these different phenomena and discourses.

Keywords

Discourse, snippa, sexual abuse, norms, language.

Förord

Vi vill börja med att tacka vår handledare Lupita Svensson, för att ha varit ett stort stöd och tillgänglig för kontakt mer än vad vi hade kunnat begära.

Ett stort tack går också till er som granskat vår text. Er hjälp och extra par ögon som faktiskt kunde läsa texten när vi själva blivit blinda för den uppskattas enormt.

Vi vill även tacka varandra för ett gott samarbete och för att ha gjort detta arbete både så givande, smidigt och roligt som möjligt. Vi är väldigt stolta över oss själva, och varandra.

Den 15:e maj 2023, efter att vi skrivit färdigt arbetet, offentliggjordes att Högsta Domstolen har beslutat att pröva fallet. De ska dock endast pröva för rättegångsfel och tar alltså inte upp hela fallet. Eftersom vi vid denna tidpunkt redan hade avslutat arbetet, valde vi att inte ändra på allt för att kunna ta med detta i analysen. Det hade onekligen varit både intressant och givande men hade samtidigt inte förändrat de diskurser vi fann i vårt empiriska material.

Innehållsförteckning

1.0 Inledning	6
1.1 Problemformulering.....	6
1.2 Syfte och frågeställningar.....	7
1.3 Arbetsfördelning.....	7
2.0 Kunskapsläge	8
2.1 Rent rättsligt.....	8
2.2 Sexualbrott och normer.....	9
2.3 Det professionella arbetet med sexuella övergrepp.....	10
2.4 Neuropsykiatriska funktionsvariationer och utsatthet.....	11
2.5 Snippans betydelse och kort historia.....	12
3.0 Teoretiskt ramverk och centrala begrepp	13
3.1 Ett konstruktivistiskt perspektiv.....	13
3.2 Foucault, språk och den rådande diskursen.....	14
3.3 Butler och den heterosexuella matrisen.....	15
3.4 Intersektionalitet som begrepp.....	16
3.5 Innebörden av makt.....	16
4.0 Metod	18
4.1 Metodval och diskursanalys.....	18
4.2 Urval och avgränsningar.....	19
4.3 Etiska överväganden.....	21
4.4 Bearbetning: kodning och tematisering.....	22
4.5 Studiens tillförlitlighet.....	23
5.0 Resultat och analys	24
5.1 Definition av sexuella handlingar och penetration.....	24
5.1.1 Är penetrativt sex samma sak som "jämförligt med samlag"?.....	24
5.1.2 Konsekvenser för utfallet.....	26
5.2 Ordet snippa - eller underliv, eller vagina, eller slida?.....	27
5.2.1 Förväntan på språkkunskaper.....	28
5.3 Intersektionalitet applicerat på kön, ålder och funktion.....	30
5.3.1 NPF-diagnosers osynlighet.....	31
5.3.2 Ålder och barnperspektivet.....	32
5.3.3 Könet i diskursen.....	33
5.4 Konsekvenser för rättssäkerheten och den sexuella hälsan.....	35
5.4.1 Rättssäkerhet - som ett argument för och emot domslutet.....	35
5.4.2 Tänk på din näste.....	37
5.5 Socialarbetarens roll.....	38

6.0 Slutdiskussion.....	42
6.1 Påverkan av teori, tidsbegränsning och urval.....	42
6.2 Funna diskurser.....	42
6.3 Att våga kritisera.....	44
6.4 Vidare forskning.....	45
6.5 Avslutningsvis.....	46
Källförteckning.....	47
Bilagor.....	54
Bilaga 1: Källförteckning över det empiriska materialet (artiklarna).....	54

1.0 Inledning

1.1 Problemformulering

I februari 2023 kom nyheten att en hovrätt i Sverige hade friat en man anklagad för våldtäkt mot en tioårig flicka (Wiklund, Stjernström & Atiyeh, SVT 2023). Frikännandet motiverades med att det var oklart vad den tioåriga målsäganden menade med ordet snippa. Tingsrätten hade tidigare gjort en annan bedömning och funnit den åtalade skyldig till brottet. Såväl tingsrätten som hovrätten finner det styrkt att mannen har haft sina fingrar innanför flickans trosor såväl som inuti hennes slida (Tingsrätten & Hovrätten). Däremot ansåg endast hovrätten att det var otydligt hur långt in i flickan mannen hade sina fingrar och att det därför ej kunde likställas med samlag - ett krav för att döma för våldtäkt. Det finns åtminstone en tidigare dom där ordet snippa har godkänts och förövaren dömts (SVT, Ehrlin & Bergström 2023). Hashtaggen #jagvetvadensnippar, som cirkulerat i månader på sociala medier, visar på allmänhetens reaktioner (Aftonbladet Hällsten, 2023). Även andra jurister har uttalat sig kring domslutet (SvD, Törnquist 2023a), såväl som att en överklagan till Högsta domstolen har skrivits (Sydsvenskan TT, 2023). Vi anser att både rättsfallen och den respons de framkallat visar på intressanta och viktiga diskurser.

Gällande sexuella diskurser i samhället vill vi poängtera att Sverige år 2018 fick en ny sexualbrottslag. Denna kallas ofta för samtyckeslagen, eftersom den innebär att en sexuell handling blir straffbar om de som deltar inte ger samtycke (Brå, 2019, s. 23). Barn under 15 år kan inte heller samtycka till sexuella handlingar (Brottsbalken 6 kap. 4 §). Ändå har den 10-åriga flickan blivit ifrågasatt. Förövaren är ofta någon som barnet känner (Diesen & Diesen, 2013, s. 177) och i de allra flesta fall en man (Brå, 2019, s. 47), så även i detta fallet.

Sedan #metoo-debattens stora utbredning under år 2017 har kunskapen, genom synliggörande av och större förståelse för vad sexualbrott faktiskt är, ökat i samhället. Därigenom har även stigmatiseringen kring ämnet minskat (Lifvin et al., 2021, s. 41). Något som sexualitetsforskningen strävar efter är att upplysa, skingra okunskap och utmana fördomar (Plantin & Månsson, 2012, s. 13). Av samma anledning såg vi vikten av att undersöka ämnet ytterligare för att fördjupa kunskapen om definitionen av sexualbrott och dess effekt på vår sociala samvaro. Det är av betydelse att kunna problematisera de juridiska processer som finns kring sexuella övergrepp, såväl som de diskurser som både påverkar och påverkas av

dessa rättsfall. Hur talas det om sexuella övergrepp? Vilken roll kan ord spela? Vad innebär det att det är ett barn som har blivit drabbat?

På flera sätt kopplas detta också ihop med socialt arbete. Att bli utsatt för sexuellt våld ökar risken att hamna i andra sorters social utsatthet - såsom psykisk ohälsa och missbruk - eftersom dessa ofta sammanlänkas med varandra (Folkhälsomyndigheten 2019, s. 12). Socialarbetare arbetar genomgående med barnets bästa, som regleras i Socialtjänstlagen 1 kap. 2 §. Flera av dessa faktorer överlappar varandra inom sociala arbetsområden och det finns en påtaglig risk att vi som socialarbetare kommer att möta individer som har upplevt sexuella trauman. En kritisk granskning och problematisering kring rådande diskurser inom detta område ger möjlighet till fördjupad kunskap om de föreställningar som vidmakthålls. Med en större kunskapsbredd går det att förbättra socialarbetares bemötande i arbetet med barn/offrer för sexuella övergrepp.

1.2 Syfte och frågeställningar

Syftet är att undersöka om, och i så fall hur, språkbruket i snippa-domsluten samt aktuell media kan synliggöra rådande diskurser och diskutera vilka konsekvenser det får för det sociala arbetet. Detta görs utifrån följande frågeställningar:

- Vilka samhälleliga diskurser kan urskiljas i snippadomen och media?
 - Vilka likheter och olikheter finns det mellan domsluten och medias diskurser?

1.3 Arbetsfördelning

Arbetet har utförts av Therese Larsson och Claudia Moraga Gullstrand. Båda parter har uppsökt tidigare forskning, där Therese framför allt ansvarade för att hitta material av Michel Foucault och Claudia för Judith Butlers teorier. Det är främst Therese som har tagit del av Socialhögskolans Råd och anvisningar för att säkerställa att uppsatsen är skriven på ett korrekt sätt. Båda parter diskuterade mönster och nyckelord funna i materialet, samtidigt som särskilt Claudia skötte den manuella delen av kodningen. Parterna har skrivit texten och korrekturläst tillsammans. Vi vill understryka att vi båda anser att vi tagit ett likvärdigt ansvar för arbetet.

2.0 Kunskapsläge

Nedan presenteras kunskapsläget i fem avsnitt som berör olika samhälleliga diskurser såväl som det sociala arbetet kopplat till dessa. För att ta fram relevant forskning har vi bland annat nyttjat Lubsearch och Samhällsvetenskapliga fakultetens bibliotek vid Lunds Universitet. Fraser som har använts är exempelvis “snippa”, “diskurs”, “sexuellt övergrepp”, “neuropsykiatrisk funktionsvariation”, “socialt arbete” och “sexualbrott”. Dessa har sökts på som enskilda ord och i kombination med varandra, samt översatts till engelska. Judith Butler och Michel Foucaults arbeten har också eftersökts. Vi har även tagit del av vidare referenser i det framtagna materialet. Nedan presenteras kunskapsläget i fem avsnitt.

2.1 Rent rättsligt

I Sverige har det tagits fram ett ökat antal graderingsmöjligheter vid sexualbrott. Detta har expanderat utrymmet för hur rättens fria tolkning kan påverka utfallet (Bergenheim, 2005, s. 410). Gällande hur brott kan tydas, kan detta utföras på två olika sätt - antingen extensivt eller restriktivt, förklarar Svensson (2017, s. 22). Att tolka något i extensiv mening innebär att tolka saker mer fritt, med en förståelse för vilket ändamål beslutet uppnår. Den restriktiva tolkningen är mer återhållsam och fyrkantig. När det inte finns tillräckligt mycket konkreta bevis bör domarna vända sig till stödbevisning, såväl som till sitt eget omdöme (Diesen & Diesen, 2013, s. 181). Detta kan bli aktuellt vid rättsfall som rör barn, då brister i utredningar för våldtäkt mot barn inte ovanliga (ibid, s. 157), något som är angeläget att utreda (Ullman, 2003, s. 112). Barnets utrymme tenderar att reduceras i brottmålsprocessen för att skydda barnet, exempelvis genom snabba förhör, menar Diesen & Diesen (2013, s. 211). Det kan leda till så kallat “bevishandikapp”; att barnens utsaga inte anses lika trovärdig på grund av dess bristande utförlighet. Barnkonventionens 12:e artikel slår dessutom fast att barnets åsikter i rätten ska tillmätas rimlig betydelse med hänsyn till dess ålder och mognad (Lag [2018:1197] om Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter; vidare refererad som Barnkonventionen).

Även barnrätten har utvecklats. Socialtjänstlagen (SoL, 2001:453) 1 kap. 2 § stadgar att vid de åtgärder som rör barn ska deras bästa “särskilt beaktas”. År 2020 inkorporerades också barnkonventionen i svensk lag och blev en egen lag i sin helhet (Socialstyrelsen, 2020). Detta

för att stärka barns rättigheter. Barnkonventionen (2018:1197) fastslår bland annat att inga barn får diskrimineras samt tydliggör att barn ska skyddas från alla former av sexuella övergrepp. Alla sexuella handlingar jämförliga med samlag som utförs med barn under 15 år, räknas som sexuella övergrepp enligt Brottsbalken 6 kap. 4 § (BrB, 1962:700); huruvida samtycke finns är alltså ovidkommande.

2.2 Sexualbrott och normer

Normerna kring vad som räknas som sex påverkar den juridiska tolkningen av ett sexualbrott. Enligt Bierie och Siegel (2015, s. 444-445) ledde en strikt definition av sex som penis-i-vagina till färre anmälningar. År 2012 omdefinierades därför brottsrubriceringen sexuellt övergrepp i USA till att omfatta även minsta penetration i vagina och/eller anus av en kroppsdel eller ett objekt, såväl som oralsex.

Rättstillämpningen ska inte vara färgad, utan alltid vara transparent och självklar (Svensson 2017, s. 11). I 1 kap. 9 § Regeringsformen (1974:152, RF) stadgas det även att alla är lika inför lagen. Ändå lyfter Diesen (2005) flera exempel på att det rättsliga rummet aldrig blir helt objektivt. Bland annat att själva lagen i sig bygger på ett mansperspektiv och patriarkala strukturer (ibid, s. 210). Vidare har det även visat sig att olika domares bedömningar skiljer sig åt avsevärt (ibid, s. 332). Detta då deras personliga värderingar påverkar påföljderna - ju mer homogen en grupp nämndemän är, desto större risk är det att dessa värderingar influerar utgången (ibid, s. 338). Av denna anledning är det fördelaktigt för aktörer i målet om domstolens nämndemän är så lika parterna som möjligt, utifrån egenskaper såsom ålder och kön, eftersom de då har lättare att förstå dennes situation och behov (ibid, s. 333). Lindholm (2005, s. 393) framhåller detsamma - att människan har en tendens att gruppera andra utifrån deras likheter och olikheter. Därutöver tenderar vi att bedöma personer från andra grupper hårdare än de från den egna gruppen (ibid, s. 426).

Brottet *sexuella övergrepp* kan enligt Bergenheim (2005, s. 19-21) ses som ett könsbaserat maktutövande och inte bara som en sexuell handling. Hon menar att maktkamper mellan könen generellt sett gynnar män. Extra tydligt syns det när det kommer till sexuella övergrepp, mot såväl kvinnor som barn, då kön i rättsprocessen bedöms utifrån normer som ständigt upprepas och förstärks. Även Schlytter (2000, s. 109-112) anser att de bedömningar

som sker i rätten påverkas av icke-rättsliga värderingar. Hon drar också slutsatsen att det finns olika rättsliga normer för pojkar och flickor och lyfter studier som påvisar att flickors sexualitet tillskrivs ytterligare innebörd, exempelvis skam. Det finns helt enkelt olika sexuella normer för män och kvinnor, vilka kan fungera som kontrollerande faktorer av kvinnor och deras frihet (Bergenheim 2005, s. 410).

2.3 Det professionella arbetet med sexuella övergrepp

Campbell (2013, s. 708) lyfter att mellan 38-43% av de som drabbats av och överlevt sexualbrott når kriterierna för en depressionsdiagnos - mellan 31-65% utvecklar PTSD.

Ullman (2003, s. 90) menar också att det finns bevis på att den negativa påverkan på offret ökar i de fall omgivningen reagerar kritiskt eller avvisande på händelsen. Av denna anledning är det inte ovanligt att utsatta tvekar inför att berätta för andra, även om ett sådant undvikande innebär att de går miste om ett potentiellt socialt stöd. Därutöver är problematik med sexualitet, ångest, missbruk och PTSD en vanlig följd av stigmatisering av omgivningen (ibid).

Många ångrar sin anmälan efter rättegångens utfall eftersom erfarenheten påverkar offrets mentala hälsa i stor utsträckning (Campbell, 2013, s. 705). Kontakten med det rättsliga systemet beskrivs i vissa fall ha gett offren känslor av att ha blivit uppskrämda, förhörda och beskyllda (ibid, s. 704). Att berätta om övergreppet kan medföra negativa såväl som positiva reaktioner från professionella (Ullman, 2003, s. 101). Positiva reaktioner kan vara att den professionella tror på och bekräftar offret. Negativa sådana, som att misstro eller beskylla den utsatta, liknas av vissa offer vid en "second rape" (Campbell, 2013, s. 702). Om offret känner sig ifrågasatt kan detta öka känslor av skuld och skam. De yrkesverksammias bemötande har alltså stor inverkan vilket i sin tur kan påverka offrets framtida liv och känsla av trygghet, eftersom våldtäktsoffer redan är känsliga för misstro (ibid, s. 702). Eftersom det rättsliga tar en alltmer utbredd plats i människobehandlande yrken är det viktigt att juridiska myndigheter samverkar med andra sociala insatser (Svensson, 2017, s. 9) - där socionomer kan vara till stor hjälp. Socialarbetare förväntas överse flera områden samtidigt och behöver då ständigt vara reflexiva och hålla flera tankar i huvudet samtidigt (ibid, s. 36). Det rättsliga rummet är därutöver en kontext som inte är enkel att ta sig in i (ibid, s. 21), och det är därför viktigt för

socialarbetaren att kunna tolka juridiken för att analysera hur den påverkar även den sociala verkligheten (ibid, s. 10).

Även Knutagård (2016, s. 16) framhäver att sexualitetsfrågor är betydelsefulla i det sociala arbetet. Sexualitet generellt är ofta förbundet med att klienten upplever skamkänslor kring sina upplevelser i mötet med en socialarbetare. Kullberg (2012, s. 7) lyfter också betydelsen av att professionella förstår hur kön och genus påverkar hjälpen de ger, och inte agerar "könsblint". Plantin och Månsson (2012, s. 11) lyfter även att sexuell hälsa idag spänner över såväl fysiskt, känslomässigt som socialt välbefinnande. En hälsosam sexualitet innehåller inte några former av tvång, diskriminering eller våld (ibid, s. 11).

2.4 Neuropsykiatriska funktionsvariationer och utsatthet

Tingsrätten lyfter i sin bedömning att målsägande är diagnostiserad med ADHD med autistiska drag (Tingsrätten). Herlofson (2014, s. 51-52) skriver att ADHD är en neuropsykiatrisk funktionsvariation som typiskt uttrycker sig som svårigheter med impulskontroll, att koncentrera sig, hyperaktivitet och rastlöshet. Även autism räknas som en neuropsykiatrisk funktionsvariation (Herlofson, 2014, s. 40). Symtom kan exempelvis vara kommunikationssvårigheter eller en känslighet för sensoriska stimuli. Många med autism kan känna sig otrygga när något oförutsägbart händer (ibid, s. 45). Allt fler blir diagnostiserade med både autism och ADHD (Wikman, 2017, s. 28).

Brottsförebyggande rådet (2007, s. 6) sammanfattar våldet mot individer med funktionsvariation med orden "osynlighet, sårbarhet och beroende". Lainpelto (2014, s. 271) menar också att barn med NPF-diagnoser är en synnerligen känslig grupp som löper tre till fyra gånger högre risk att utsättas för övergrepp. Även funktionsvarierade kvinnor är en specifik riskgrupp, särskilt i relation till övergrepp av den sexuella naturen (BRÅ, 2007, s. 7). Detta kan förklaras med att NPF-diagnostiserade individer ofta står i en beroendeställning till andra individer (ibid, s. 14); det finns följaktligen en maktdynamik (ibid, s. 43). Funktionsvariationen i sig kan alltså vara en riskfaktor, men övergreppet kan också leda till att diagnosens symtom förvärras (Lainpelto, 2014, s. 271).

Länge har också individer med funktionsvariationer ansetts som mindre pålitliga, både inom och utom den juridiska kontexten (ibid, s. 274). I en studie där testgruppen inte visste om att

hälften av svaren kom från barn med NPF-diagnoser, bedömdes ändå dessa barns svar som mindre trovärdiga - framförallt då deras svar var mindre detaljrika (Henry et al., 2011, s. 389). Domstolar bedömer många gånger också kognition hos och utsagor av barn med NPF-diagnoser utan sakkunnigas deltagande (Lainpelto, s. 277). Ett annat exempel på minskad rättssäkerhet i fall rörande individer med funktionshinder är att dessa tenderar att avsexualiseras (BRÅ, 2007, s. 45). Detta kan resultera i att de sexuella övergrepp de utsätts för blundats för då funktionsvarierade enligt BRÅ (ibid, s. 45) betraktas av vissa som "könlösa".

2.5 Snippans betydelse och kort historia

Rodriguez och Schonfeld (2012, s. 19) menar att om vi talar om vaginan som "det" synliggör det två reella problem i vår kultur - dels en ovilja att kalla vaginan vad det faktiskt är, dels en sammanblandning av vaginan med den externa delen av könsorganet. Många känner sig obekväma med att benämna könsorganet, varken som "vagina" eller med slangord (ibid, s. 20). RFSU startade under tidigt 2000-tal ett projekt för att försöka få barn i förskoleåldern att förstå sin sexualitet, exempelvis genom att tala om sitt underliv. Termen de specifikt föreslog för förskollärare att använda i samtal med barn var just "snippa" (ibid, s. 95). Enkäter visar på att användningen av ordet snippa har ökat, framförallt i sammanhang som handlar om barn (Milles, 2011b, s. 95). Bland personal som arbetar på förskolor är ordet ett av de vanligaste för att benämna det kvinnliga könsorganet (Milles, 2011a, s. 24). Svenska Akademiens Ordlista (2015) beskriver också "snippa" som "kvinnans könsorgan" och Svensk Ordlista (2021) som "det yttre kvinnliga könsorganet". Svensson (2017, s. 10) menar att ordböcker bara speglar ett generellt språkbruk, men att alla ord behöver en specifik kontext för att faktiskt få en betydelse.

3.0 Teoretiskt ramverk och centrala begrepp

Här presenterar vi vårt teoretiska ramverk som vi använder för att analysera vårt resultat. Vi utgår från ett konstruktivistiskt perspektiv. För att analysera språket och den sammankopplade diskursen har vi valt Foucaults teori om diskurser och språk. För att undersöka hur könsnormer har påverkat diskursen används Judith Butlers heterosexuella matris. I analysen kommer begrepp som makt och intersektionalitet tillämpas.

3.1 Ett konstruktivistiskt perspektiv

Det konstruktivistiska perspektivet bygger på idén om att verkligheten formas av vår tolkning, det vill säga hur vi själva konstruerar den (Mattsson, 2021, s. 33). Vi agerar utifrån våra egna tolkningar och därav återskapar vi dessa föreställningar. Detta utförs människor emellan - tolkningarna slås samman och utvecklas tills den kollektiva uppfattningen skapar en gemensam verklighet (ibid, s. 34). Enligt socialkonstruktivism skapas sociala företeelser och ges mening genom aktörer; objekt och kategorier är socialt konstruerade och förändras därför ständigt (Bryman, 2018, s. 58). Den gemensamma föreställningen kan alltså skifta beroende på kontexten. Mattsson (2021, s. 35) lyfter också att vissa konstruktivister anser att det endast är vår förståelse av verkligheten som är konstruerad, inte själva verkligheten i sig.

Konstruktionerna kan dock få en ställning som är stark nog för att de ska bli institutionaliserade och prioriterade över andra tolkningar. Detta gör den till en hegemonisk, det vill säga en överordnad, diskurs (Herz & Johansson, 2012, s. 52). Även om det alltid kan förekomma motstånd blir det en stark föreställning med reella effekter.

Genom en konstruktivistisk synvinkel kan vi även ifrågasätta om det ens går att ha några egna, fullständigt objektiva, kunskaper och tolkningar av vår omvärld (Kullberg, 2012, s. 14). Något som, för oss i detta arbete, framförallt blir aktuellt när det kommer till sexualiteten och frågan om vad som definierar en man eller kvinna. Konstruktivismen menar här att det är kulturellt skapade kategoriseringar som producerar vår förståelse. Till exempel, vad som är en våldtäkt och inte.

3.2 Foucault, språk och den rådande diskursen

Vårt första teoretiska angreppssätt är Michel Foucaults idé om diskurs och språk. Chambon (1999, s. 57) presenterar hur Foucault menade att diskurser är verkligheten som systematiskt har blivit utkarvad av tankar i form av vårt språk. Språket namnger saker och skapar kunskap, vilket innebär att de systematiska strukturerna upprätthålls genom ett gemensamt vetande. I dessa system är det vårt språk som namnger saker och skapar kunskap, och på så sätt både skapas och upprätthålls dessa genom att formulera om det till ett etablerat vetande. Foucault påstod även att utan namngivandet existerar inte sakerna (ibid, s. 57), språket blir därför essentiellt för att förstå omvärlden (Mattsson, 2021, s. 35). Det är också viktigt att observera vem det är som har makten att namnge. Makt och kunskap är sammanlänkade, detta innebär att kunskapen kommer att "tjäna maktens intresse" (ibid, s. 42). På så vis innehåller och producerar språket makt (Foucault, 2002, s. 110). Foucault har haft ett stort inflytande på problematiseringen av kunskap, vilket också har varit värdefullt inom det sociala arbetet (Thomassen, 2007, s. 210).

Chambon (1999, s. 60) skriver att Foucault försökte analysera de delar av diskursen som vanligtvis ignoreras, antingen för att de är så pass normaliserade att de inte syns eller för att de anses för små för att vara betydelsefulla. Genom att belysa dessa aspekter kunde Foucault inte endast visa på betraktarens inneboende värderingar, utan även hur det minsta kan få omfattande konsekvenser, exempelvis ett ord som till synes endast beskriver ett könsorgan. Räterlinck (2011, s. 222-226) lyfter hur Foucault menade att även det som tystas ner eller utesluts från diskursen talar högt om den rådande kunskapen. Det gäller alltså att fokusera på både vad som sägs och vad som *inte* sägs för att se hela bilden. Diskurserna är också specifika för sina olika sammanhang. På så sätt kan det existera en diskurs i en rättssal och en annan på exempelvis socialtjänsten. Foucault hävdade att diskursen därför måste betraktas utifrån den gällande kontexten. Den diskurs som i ett visst rum och tidpunkt ses som naturlig får också en normerande funktion över de underordnade diskurserna (ibid).

Brännström (2010, s. 16) förklarar Foucaults tankebanor ännu tydligare. Foucault menade att straffrättsprocessen fungerade som en form av disciplinering, den visade hur makt skulle utövas (Brännström, 2010, s. 16). Därutöver skrev Foucault att makt är någonting som görs, inte ett ting eller en resurs (Foucault, 2002, s. 104; Brännström, 2010, s. 24). Vidare styrde

maktförhållanden enligt Foucault vilken kunskap som skulle vara gällande, men samtidigt lyfte han vikten av att vara kritisk mot vad kunskapsfältet benämner som giltigt (Brännström, 2010, s. 25). I samband med detta menade Foucault också att maktförhållanden inte nödvändigtvis behöver bero på den rättsliga kontexten som sådan. Foucault gav ett exempel med hjälpsökande respektive hjälpgivare. Den hjälpsökande befinner sig i underläge gentemot hjälpgivaren genom att denna har kunskap och erfarenhet som hjälpsökaren behöver, något som leder till ett beroendeförhållanden (Brännström, 2010, s. 27).

3.3 Butler och den heterosexuella matrisen

Judith Butler är känd för att ha berikat det feministiska rummet med queerteorin. Även hon använder diskurser i sin analys och menar att kön och genus upprätthålls genom dessa (Iversen, 2011, s. 231-232). Queerfeminism är motsatsen till heteronormativitet, vilken består av de heterosexuella arrangemang och relationer som är norm i de flesta samhällen och syftar till att tillgodose de allmänt accepterade sexuella begären (Kullberg, 2012, s. 11). Butler talar genomgående om att genus skapas genom en process samt att denna process aldrig slutförs (Iversen, 2011 s. 236). Genom att skildra genus, *gör* vi genus. Butler betraktar genus som de positioner som tillhandahålls för män och kvinnor i samhället och som ett konstruerat fenomen, färgat av sin tid och kultur (Kullberg, 2012, s. 12). Enligt Butler sker även detta i samband med sexualitet (Knutagård, 2016, s. 44).

Den heterosexuella matrisen är vad Butler kallar den kulturella kontext som möjliggör de rådande köns- och genusidentiteterna (Knutagård, 2016, s. 239). Denna matris etablerar vad en kropp är genom att sätta upp vissa gränser för den (Butler, 2007, s. 208), samtidigt som dessa gränser innehåller kontextens idéer om könet (Iversen, 2011, s. 239). Exempel på idéer som konstrueras om kroppen är att de öppningar som anses vara möjliga att penetrera laddas med tankar om erotik och fortplantning, vilket sedan kopplas till rådande föreställningar om sexualitet (Butler, 2007, s. 210). Därefter upprätthålls detta kön genom det begrepp som Butler har gett namnet performativitet. Performativa handlingar, förklarar Iversen (2011, s. 237-240), handlar om hur vi använder våra kroppar för att uppträda. Genom vårt agerande framställer vi också oss själva på ett särskilt vis. Inte bara en gång, utan handlingarna repeteras och cementeras. Genus görs genom att vi ständigt upprepar handlingar i enlighet med hur ens kön normativt bör föra sig. Då vi tenderar att agera på sätt som är typiskt manliga

eller kvinnliga så fortsätter vi att skapa skillnader mellan dessa. Att handlingar ständigt upprepas ger dem kraft, vilket kan få det att upplevas svårt att handla på ett sätt som bryter mot denna performativitet. Att följa de normativa handlingarna blir nästan ett krav för att bli tagen på allvar. Detta kallar Butler för diskursiv repetition (ibid, s. 240).

3.4 Intersektionalitet som begrepp

Begreppet intersektionalitet härstammar från det engelska ordet intersection, som översätts till korsning eller skärningspunkt (Mattsson, 2021, s. 21). De los Reyes (2005, s. 13) skriver att intersektionalitet kan användas inte bara för att problematisera de diskriminerande processer och maktstrukturer som leder till ojämlikhet, utan även för att förstå hur dessa samverkar med varandra. Exempelvis utgår ett intersektionellt perspektiv från att kategorier som kön, klass, etnicitet, funktion, ålder och sexualitet flätas samman (Mattson, 2012, s. 87), vilket gör det omöjligt att analysera dem som åtskilda om syftet är att förstå hur förtryck föds. Begreppet kategori definierar Mattsson (2021, s. 44) som en konstruerad grupp, sammanförd för att det finns något gemensamt mellan dem i gruppen. Hon lyfter också att just dessa kategoriseringar får konkreta och märkbara följder för människors liv, som när män placeras i maktpositioner som kvinnor utesluts från (ibid, s. 56). Ett annat exempel är ålderism, som kan resultera i att unga framstår som omogna och besvärliga medan de som är arbetande ålder är normen (ibid, s. 128). Med ett intersektionellt perspektiv kan kategorier som kön och ålder betraktas tillsammans - hur påverkas en kvinna exempelvis av en stigande ålder?

3.5 Innebörden av makt

Som tidigare framgått är det omöjligt att tala om både Foucaults och Butlers teorier utan att begreppet makt kommer upp. Bryman (2018, s. 651) menar likaså att makt ofta är en självklar del i diskursanalysen, då forskaren försöker att ta reda på varför vissa diskurser är mer privilegierade än andra.

Makt är den faktor som strukturerar kategorier i samhället till en hierarkisk ordning (Mattsson, 2021, s. 37). Dessa hierarkiska maktstrukturer är också vad som leder till ojämlikhet och att vissa kategorier av människor värderas högre än andra. Det är vi människor som bär upp strukturerna. Samtidigt befinner strukturerna sig utanför individerna då systemen fungerar på en strukturell nivå i samhällets diverse institutioner. De strukturella processerna

sträcker sig även till marknivå och individuella interaktioner, där de repeteras (Wikström, 2017, s. 111). Mattsson (2021, s. 42) lyfter också att det är makthavarna som har störst inflytande på utformningen av världen, vilket också går hand i hand med Foucaults (2002, s. 110) syn på makt. Därför upprätthålls också maktstrukturerna. I relation till detta menar Butler att i och med processerna där män görs till män och kvinnor till kvinnor, skapas också en maktdynamik däremellan (Iversen, 2011, s. 235). Herz (2012, s. 50) skriver dock att makt kan betraktas både som ett hinder och som möjlighet. Detta kan vi till exempel se när det kommer till socialt arbete. För att utföra arbetet krävs ett visst handlingsutrymme, det vill säga makt, för att ingripa i en annan individs tillvaro (Mattsson, 2017, s. 91).

4.0 Metod

Uppsatsen är baserad på tolkningar av juridiska domar och responderande media, samt användningen av språket i dessa. Empirin är alltså ett sexualbrottsfall (domsluten) och nyhetsartiklar från dagsmedia. Både domsluten och artiklarna har lästs och bearbetats i många omgångar för att på så sätt få en djup analys av sammanhangen.

4.1 Metodval och diskursanalys

Kvalitativ forskning fokuserar på ord snarare än siffror (Bryman, 2018, s. 454). Bryman (2018, s. 479) påpekar även att kvalitativa undersökningar betonar kontexten av vad som studeras, då det ökar förståelsen för det studerade fenomenet. Därför ansåg vi att en kvalitativ forskningsmetod i form av en kritisk diskursanalys passade vårt forskningsobjekt; texter där språkbruk avhandlas. Diskurser reflekterar verkligheten samtidigt som de också formar den, vilket även ger själva kontexten (Börjesson, 2003, s. 19). Vår tolkning av diskursanalysen är att vi undersöker diskursen genom att vi betraktar den rådande kontexten. Vi är medvetna om att det finns strikta åsikter av hur en diskursanalys går till, och vi har genom vår tolkning av vad en diskursanalys innebär valt att använda de delar som presenteras nedan.

Boréus (2015, s. 158) menar att texter speglar de gällande föreställningarna och relationerna i samhället. Boréus och Seiler Brylla (2018, s. 305-306) skriver att textanalysen kommer från lingvistik och inriktar sig på hur idéer som sexism, funkofobi, rasism och liknande reproduceras i dessa texter, med ett specifikt fokus på språket. De domar och artiklar från media som vi har valt att studera reflekterar hur diskursen runt vårt sammanhang ser ut. Därutöver har vi gjort en jämförelse av hur reproduktionen ter sig i de olika materialen, till exempel ifall diskussionen skiljer sig åt mellan dem. Att utföra en diskursanalys innebär att problematisera ett fenomen (Börjesson, 2003, s. 19). Problematismen har redan skett i rättsfallet då just ordvalet "snippa" har blivit ifrågasatt.

Enligt Bryman (2018, s. 651) framställs en kritisk diskursanalys utifrån tre dimensioner; textdimensionen där texten går igenom; en diskursiv praxisdimension om hur diskursanalysen ska genomföras; samt den sociala praxisdimensionen där en väger in den sociala kontexten. Vår analys började med en genomläsning av texterna utifrån den första dimensionen, där vi antecknade de tankar som uppstod. I enlighet med Boréus (2015, s. 185) rekommendation har

vi sedan sökt efter de kategorier som behövts för att besvara våra forskningsfrågor. Vilka omnämns i textmaterialet, och hur? Ser vi några andra teman, som exempelvis hur ordet snippa framställs? Här bereds den diskursiva dimensionen av analysen (Bryman, 2018, s. 651). Vi har även arbetat med att identifiera nyckelord, då dessa är essensen i vad som kommuniceras (Boréus & Seiler Brylla, 2018, s. 322). Nyckelorden är centrala i de undersökta materialen; de är ord som används i hög grad, förmedlar tankar och avsikter samt är bundna till sitt sammanhang (ibid, s. 322). Fördelen med att analysera flertalet texter ett flertal gånger, är att dessa nyckelord framträder på ett annat sätt än vid en vardaglig genomläsning (ibid, s. 343). När alla dessa steg är genomförda går det också att hitta mönster utifrån rådande sociala kontexter (Bryman, 2018, s. 651). Detta eftersom vi ser diskurserna utifrån den pågående samtiden.

4.2 Urval och avgränsningar

På grund av arbetets tidsbegränsning och omfång har arbetet behövts avgränsas. Exempel på detta är att vi i vår analys av det utvalda materialet främst fokuserat på den som är utsatt för den här typen av brott, snarare än på hur en skulle kunna arbeta med förövaren. Detta gäller synvinkeln på kunskapsläget såväl som på det empiriska materialet.

Vi har begärt ut rättsfallen från tingsrätten och hovrätten i enlighet med Tryckfrihetsförordningen (1949:105), TF. Vi har även tagit del av yttrandet för överklagandet av domen, som analyseras i samband med resten av det juridiska materialet. De två rättsfallen samt yttrandet är alla aktuella just nu, vilket passar vår diskursanalys då vi vill göra en granskning av den rådande föreställningsvärlden. Det hade varit givande att kunna analysera även Högsta domstolens beslut i relation till vårt arbete, framförallt då detta blir prejudicerande (Domstol, 2020). Eftersom vi dessvärre är tidsbegränsade och Högsta domstolen ännu inte har kommit med något ställningstagande är detta inte möjligt.

Nyhetsartiklarna är alla från samma tidsperiod, från den 26:e februari då domen offentliggjordes till den 18:e april då vi började analysera materialet. Referenser till de undersökta artiklarna finns samlade i bilaga 1. Urvalet har gjorts i enlighet med ett generiskt målstyrt urval (Bryman, 2018, s. 503) där vi utgår från kriterier som formulerats i studiens

startskede. Vi har analyserat de svenska dagsmediernas reaktioner på händelsen och har valt att fokusera på 15 stycken artiklar. Dessa artiklar valdes utifrån vad som först dök upp när vi sökte på fallet och sedan valdes artiklar ut baserat på att de kom från de största tidskrifterna. Vi undersökte även olika dagstidningar för att se om de skilde sig åt. Vissa artiklar hade exempelvis kommentarer från juridiska experter och reflekterade då även en juridisk diskurs. Andra artiklar fokuserade på privatpersoners tankar vilket genererar en mer generell diskurs. Att välja artiklar från dagspress som i viss mån är politiskt oberoende, anser vi också ökar tillförlitligheten då det ökar säkerheten i ens resultat (Ahrne & Svensson 2015, s. 22). Att analysera fler artiklar hade varit fördelaktigt för att öka generaliserbarheten (Bryman, 2018, s. 508), men på grund av tidsbristen tvingades vi att skala ner mängden material. Med mer tid hade vi exempelvis kunnat analysera ett större antal artiklar, tagna från ännu mer politiskt nischade tidningar alternativt andra mediatyper. Däremot möjliggjorde vårt val att begränsa mängden empiriskt material att vi kunde presentera en mer djupgående analys.

Vi har valt att analysera både två rättsfall - och tillhörande överklagan - samt media, något som vid första anblick verkade oförenligt. Detta eftersom de vid första anblick kan upplevas vara olika format och ges olika tonvikt; som att de juridiska materialen speglar en juridisk diskurs och artiklarna en medial. Börjesson (2003, s. 16) skriver dock motsatsen - att båda utgör olika delar av verkligheten och säger något om den. Att undersöka två olika typer av texter anser vi också ha möjliggjort ett djupare perspektiv trots ett mindre urval. Detta då diskurser avgörs av det sammanhang de verkar i (Räterlinck 2011, s. 223) vilket innebär att de olika typerna av material ibland förmedlar varierande budskap. Det juridiska sammanhanget innehar en mer disciplinerande och stel funktion (Brännström, 2010, s. 16) medan media kanske snarare representerar det allmänna folkets intresse. Exempelvis lyfts befolkningens demonstrationer i artiklarna (TV4, Stein, 2023). Ibland överlappade även de mediala diskurserna med de rättsliga, som i artiklarna där juridiska experter uttalade sig (Törnquist SvD, 2023a). Vi har i detta arbete försökt att lyfta fram och jämföra de olika diskurserna med varandra. Offentliga handlingar och lagrum är inte nödvändigtvis mer sanna och verklighetstroga än budskapen vi får av massmedia. Därmed kan båda företeelserna analyseras med hjälp av samma undersökande redskap. Båda är konstruerade såväl som konstruerande.

4.3 Etiska överväganden

Att etiskt problematisera genomgående under en undersöknings gång är angeläget (Bryman 2018, s. 165). Vi resonerar här utefter några av Eldéns (2020, s. 51-59) etiska frågeställningar.

Trots att rättsfallet är en offentlig handling innehåller den sekretessbelagda uppgifter i enlighet med Offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). Därav är alltså målsägandens - den tioåriga flickan - identitet skyddad. Vi anser att det är extra viktigt med tanke på att innehållet i domsluten berör känsliga ämnen; sexuella övergrepp mot barn. Vi har även valt att följa konfidentialitetsprincipen (Ahrne & Svensson, 2015, s. 29), genom att anonymisera den tilltalade som i domsluten refereras till med personuppgifter. Domsluten kommer av samma anledning inte bifogas i sin helhet eller med sina fullständiga koder, utan refereras till som "Hovrätten" respektive "Tingsrätten". Detsamma gäller överklagan. Fallet är uppmärksammat men deltagarna i studien ska inte under några omständigheter skadas utifrån att vi som forskare brister i konfidentialiteten. Materialet ska därför behandlas på ett konfidentiellt sätt genom att det exempelvis inte delas med utomstående (Bryman, 2018, s. 173).

Undersökningen utförs inte heller med ett fokus på individerna utan analyseras på en metanivå för att undersöka själva språket och diskursen. Därför anser vi inte att det är problematiskt att vi skrivit om ett så omtalat rättsfall. Vi menar också att det är viktigt att kunna konstruktivt diskutera händelser i samhället, varvid en problematisering av en så aktuell händelse är försvarlig. De uppgifter om individerna som vi har valt att behålla är parternas kön för att främja genusanalysen. Detta har utförts i enlighet med vad Eldén (2020, s. 51) lyfter som meningen med ett konsekvensetiskt resonemang; att överväga huruvida nyttan av undersökningen är större än dess eventuella negativa följder. Vi anser att detta uppfylls eftersom arbetet i sin anonymiserade form - men med parternas kön - kan bidra till en fördjupad kunskap. Vi har resonerat likadant om flickans NPF-diagnos. Att skriva ut hennes diagnos understödjer inte endast analysen utan lyfter även fram en osynliggjord aspekt i fallet.

Enligt Råd och anvisningar (2022, s. 13) är informationskravet viktigt att överväga, vilket innebär att erhålla ett informerat samtycke från de som aktivt förekommer i studien. Att vi har valt att undersöka texter gör att vi undviker etiska dilemman som kan uppstå vid exempelvis intervjuer. Vi anser därför att det mest etiska valet i denna situation är att bortse från informationskravet och inte kontakta individerna som empirin rör. Istället har vi begärt ut de

rättsliga dokumenten regelmässigt korrekt enligt TF (1949:105), i överensstämmelse med den deontologiska principen. Denna princip handlar om att grundligt följa de uppsatta regler som finns vid bedrivandet av en vetenskaplig forskning (Eldén, 2020, s. 51). Därutöver har vi vid undersökningens slut förstört materialet.

Vi anser att vår dygdetik - som handlar om forskarens motivation att agera på ett särskilt sätt (Eldén, 2020, s. 53) - och intention är god. Detta utifrån uppsatsens övergripande mål att undersöka språkliga diskurser utifrån domslut och vilken betydelse dessa får för det sociala arbetet med de utsatta. Vi vill också lyfta det som kallas för "medveten partiskhet" (Bryman, 2018, s. 190) och framhålla den forskningspolitik som har präglat vår undersökning. Detta påverkar vilka etiska principer som vi som forskare anser vara viktigast, vilket i sin tur influerar vilken ingång forskaren får i sitt projekt (Eldén, 2020, s. 70). Vi har även genomgående reflekterat över maktaspekten i enlighet med omsorgsetiken. Genom att ha den i åtanke, kan vi presentera våra tankegångar på ett transparent sätt och likväl bedriva vår forskning på ett så objektivt vis som möjligt.

4.4 Bearbetning: kodning och tematisering

Vi har arbetat utifrån en kodande metod. Det innebär, förklarar Rennstam och Wästerfors (2015, s. 224), att en läser sitt material noggrant och kommenterar det. Dessa kommentarer kan så småningom översättas till samhällsvetenskapliga begrepp och perspektiv i forskningen. Först kodar en instinktivt med en öppenhet för det som kommer fram, men allt eftersom en börjar se mönster i det material som kommer fram, blir kodningen mer selektiv och fokuserad. Våra valda perspektiv och teorier innebar också att vi aktivt sökte efter normer och diskurser. Först kodade vi materialet var för sig och därefter tillsammans för att upptäcka vad för likheter och skillnader som fanns i våra observationer. Flertalet mönster hittades och efter denna kodning började tematiseringen. Här användes exempelvis överstrykningar med färger för att särskilja olika mönster samt nyckelord. Vidare förklarar Bryman (ibid, s. 707-708) hur en under tematiseringen sammanfattar sina koder till teman, för att sedan undersöka vilka samband en kan se mellan begrepp och vad fallen har för egenskaper. Där fann vi ålder, funktion och kön. Dessa kopplades även till de hittade diskurserna. Därefter behövde vi ställa oss frågan varför dessa teman och samband är viktiga och betydelsefulla - här blev nyckelorden återigen relevanta (Boréus & Seiler Brylla 2018, s. 322).

Det empiriska materialet analyserades gång på gång tills vi uppnått teoretisk mättnad. Bryman (2018, s. 501) förklarar detta som när forskaren inte längre kan få några nya teoretiska insikter i sitt material. Med andra ord; när våra kategorier var fulla och inga nya variationer framkom. I vårt fall, eftersom den mer sakliga nyhetsrapporteringen kring fallet var relativt likartad, så uppnådde vi teoretisk mättnad relativt fort. Vid den djupare analysen fann vi dock fler kopplingar och diskurser i empirin, vilka då vävdes in i resultatet. Bryman (ibid, s. 508) skiljer även på teoretisk mättnad och datamättnad. Gällande det senare vill vi påpeka att denna möjligtvis hade kunnat utvecklas i vårt fall, exempelvis om forskningsprojektet hade pågått längre. Datamättnaden fick istället anses avslutad vid den tidpunkt då vi hade samlat in och börjat analysera det empiriska materialet.

4.5 Studiens tillförlitlighet

Gällande arbetets tillförlitlighet har vi förhållit oss till de fyra kriterier Lindgren (2014, s. 83) tar fram för att verifiera analysen. Dessa är pålitlighet, bekräftelsebarhet, överförbarhet och trovärdighet. Bryman (2018, s. 467-470) beskriver dessa vidare. Överförbarhetskriteriet understryker hur väl studien går att applicera utanför den kontext som undersöks. Vår undersökning fokuserar på en viss dimension av diskurser som påverkar det sociala arbetet, men synliggör även hur språk kan resonera i allmänhet. Vilket i sin tur går att applicera på flertalet kontexter. Gällande trovärdigheten har det fastställts med vår handledare att forskningsprocessen utförts på ett regelrätt vis. För att öka arbetets trovärdighet, och i enlighet med pålitlighetskravet (ibid, s. 468), delges arbetsförlopp och tankegångar tydligt och fullständigt och därav blir processen transparent. Detta demonstreras med exempelvis citat. Hur slutsatsen nåtts illustreras med stöd av litteratur och argumentation.

Vi har ingen möjlighet att utföra respondentvalidering (ibid, s. 467) avseende de involverade personerna i kontexten som studerats då detta ej hade varit etiskt försvarbart.

Bekräftelsebarhet, eller möjlighet att styrka och konfirmera (ibid, s. 470), lägger fokus på forskarens neutralitet. Analysen har utförts i god tro, utan någon personlig agenda eller inverkan av personliga värderingar. Utöver detta följdes även Lindgrens (2014, s. 83) rekommendationer för att kvalitetssäkra kvalitativa studier - exempelvis har vi diskuterat analysen med icke-involverade personer, så kallad peer debriefing. Sammantaget anses att arbetet överlag har en hög tillförlitlighet.

5.0 Resultat och analys

5.1 Definition av sexuella handlingar och penetration

Det första mönstret som framträdde under kodningen berörde hur sexuella handlingar ska definieras, i synnerhet nyckelordet *penetration*. I både juridiskt material och nyhetsartiklar utvecklades en diskurs som lägger fokus på en viss typ av sex, samt tecken på att dessa heterosexuella, diskursiva definitionerna hänger samman med patriarkala diskurser.

5.1.1 Är penetrativt sex samma sak som "jämförligt med samlag"?

Bierie och Siegel (2015, s. 444-445) anser att en sexuell handling definieras av penetration i vagina eller annan kroppsdel, av ett objekt eller en annan kroppsdel. Saknas samtycke är detta ett övergrepp. Enligt denna definition, borde inte även detta fall klassas som samlag och därmed våldtäkt? Schlytter (2000, s. 109-112) lyfter hur rättsliga bedömningar påverkas av de normer som råder utanför det rättsliga rummet, vilket då även kan vara utifrån den heterosexuella matrisen (Knutagård, 2016, s. 239). Matrisen, som etablerar idéer om kropp, kön och genus (Iversen, 2011, s. 239), menar att det är just heterosexuella normer som styr detta och skapar en diskurs om heterosexualitet. En sexuell handling begränsas lätt till föreställningen om att det enbart är en man och en kvinna som har sex, och att *penetration* förekommer (Butler, 2007, s. 210).

Det är denna form av sex som anses vara socialt vedertagen (Kullberg, 2012, s. 11) och vi vill argumentera för att detta återspeglas även i vår empiri som en tydlig diskurs. Denna penetrativa diskurs relateras även tillbaka till den heterosexuella diskursen. Här framträder även ett annat av våra nyckelord; *jämförligt med samlag*. Exempelvis ser vi i domsluten (Tingsrätten & Hovrätten) hur "jämförligt med samlag" upprepas, utan att definitionen av "jämförligt med samlag" förklaras. Från hovrättens bedömning om snippadomen:

Det bevisade handlandet kan inte sägas vara av sådan karaktär att det utgör sexuella handlingar som med hänsyn till kränkningens allvar är jämförliga med samlag.
(Hovrätten)

I kombination med vikten som läggs på penetration drar vi slutsatsen att "jämförligt med samlag" syftar på "penetrativt samlag". I artiklarna nämns endast "jämförligt med samlag" i

citat från domsluten, men vi ser ändå något liknande i Svenska Dagbladet (Törnquist, 2023a), där det läggs vikt på "ett finger inne i snippan". Här är det tydligare vad som faktiskt menas - mannens finger har penetrerat barnets vagina - men fokuset läggs istället på att fingret har varit "inne i" vaginan. Betoning i hovrättens dom samt i flertalet artiklar, exempelvis Svenska Dagbladets (Törnquist, 2023a), läggs snarare på hur långt in fingret var och att det bör anses vara tillräckligt långt in.

Målsägandens återkommande svar under polisförhören om att [den tilltalade] med ett finger "kom in i snippan" kan alltså inte tas till intäkt för att han förde in fingret i hennes slida, och det gäller även när man beaktar att hon i inledningen av det första förhöret uppgav att han kom in i snippan "typ långt inne". Till bilden hör nämligen också att hon på fråga om hur långt fingret kom in svarade att det var svårt att förklara. (Hovrätten)

Vad som gör ett samlag till ett samlag - och därmed våldtäkt när samtycke saknas - verkar därför vara penetration. Diskursen blir återigen sex som något heterosexuellt och penetrativt. Nyckelordet penetration, och dess innebörd, ifrågasätts varken i det juridiska eller mediala empiriska materialet. Diskursen är alltså både juridisk och medial. Den relativt nya samtyckeslagen fastslår att en sexuell handling blir ett övergrepp om det inte finns frivillighet från alla inblandade parter (BRÅ, 2019, s. 23). Enligt BrB kap. 6 § 4 och 6 § 6 kan inte barn ge sitt samtycke till att ha sex, därav är alla sexuella handlingar med en person under 15 år antingen våldtäkt eller sexuella övergrepp. Anmärkningsvärt nog diskuteras hur pass långt in fingret var i hovrättens bedömning (Hovrätten), det vill säga hur mycket penetration som skedde. Skulle det kunna bero på de heterosexuella förväntningarna, att fingersex eventuellt inte anses vara ett riktigt samlag? Butler menar att den heterosexuella matrisen styr vilket beteende som anses korrekt, även gällande det sexuella (Knutagård, 2016, s. 239). Genom att istället anlägga Butlers queerfeministiska perspektiv, hade kanske domen fått ett annat utfall eftersom en då hade sett på den sexuella handlingen ur en annan synvinkel (Kullberg, 2012, s. 11) - eller en diskurs som stadgar sex som något mindre preciserat. Även i nyhetsartiklarna och överklagan ser vi spår av hur själva brottsrubriceringen våldtäkt har komplicerat fallet. Hovrätten motiverar detta med:

Åtalet för våldtäkt mot barn kan därmed inte vinna bifall. Åklagaren har inte yrkat ansvar för något annat brott. [Den tilltalade] ska därför frikännas. (Hovrätten)

SVD (Törnquist, 2023b) lyfter hur åklagaren upplevde att hovrätten invände mot att målsägandens sida även skulle yrka på sexuellt ofredande:

Hovrätten anmärkte och sa att det yrkandet var magstarkt. Jag fick då känslan att hovrätten inte tyckte att det skulle vara med, och tog bort det, säger hon. (SvD Törnquist, 2023b)

BrB 6 kap. 10 § menar att sexuellt ofredande mot barn är när någon "sexuellt berör ett barn under femton år eller förmår barnet att företa eller medverka i någon handling med sexuell innebörd". Våldtäkt definieras i BrB 6 kap. 1 § som att genomföra ett vaginalt, oralt eller analt samlag, eller annan sexuell handling, som är jämförlig med samlag. Brotsrubriceringen sexuellt ofredande kan alltså anses vara något bredare i sin definition - och åklagaren påstår att avsaknaden av den bredare definitionen är en del av problemet då våldtäkt inriktas mer på just penetration. Diskursen om penetrativt sex i det empiriska materialet påpekas och befästs återigen.

5.1.2 Konsekvenser för utfallet

Innebörden av orden för samlag och sexuella handlingar - de penetrativa och heterosexuella diskurserna som definierar sex - påverkade alltså domens utfall, vilket går i ton med vad Foucault menade om diskurs och språk (Chambon, 1999, s. 57). Foucault påminner oss även om att det är makthavarna som formar vårt språk (Mattsson, 2021, s. 42), makthavarna i det här fallet är de som bestämmer vad samlag och en sexuell handling är. Diskursen ska tjäna makthavarnas intresse för att på så vis reproducera makt (Foucault, 2002, s. 110) - men vad är det som diskursen här vill uppnå? I en av artiklarna föreslogs det att det kunde handla om en diskursiv rädsla i den juridiska världen inför att döma någon för våldtäkt.

“Anledningen till att rätten agerat som de gjort kan grunda sig i att det finns en rädsla för att döma någon för våldtäkt”, enligt Ulrika Rogland. “Straffet för våldtäkt är betydligt hårdare än vid exempelvis sexuellt övergrepp eller ofredande.” (SvD Törnquist, 2023a)

Oavsett om en anser att det var ett korrekt maktutövande av rätten eller inte, trycker Foucault på att vi måste vara kritiska mot vad samhället betraktar som giltigt (Brännström, 2010, s. 25). Något som görs i de omfattande protesterna (TV4 Stein, 2023). Men vem är då makthavarna som bestämmer vad som är en sexuell handling, samlag och i sin tur, även sexuella övergrepp? I detta fall var det fyra män i hovrätten som beslutade att flickan inte hade blivit våldtagen för att det enligt dem inte var "tillräckligt mycket" penetration (Hovrätten). Mattsson (2021, s. 37) beskriver det som att makt är vad som hierarkiskt ordnar kategorier, och i denna hierarki är män strukturellt överordnade kvinnor (ibid, s. 56). Detta speglas även i diskurser från det empiriska materialet, om än kanske främst i det juridiska materialet från hovrätten (Hovrätten). Här ser vi hur männen, som genom sin definition av vad som utgör våldtäkt, verkställer makt i praktiken. Det blir en exemplifiering av Butlers begrepp performativitet (Iversen, 2011, s. 237-240) där männen genom sina repetitiva handlingar cementerar könsrollerna och den patriarkala diskursen. Genom att män generellt har befunnit sig på en högre maktposition i samhället, har dessa konstruerade föreställningar även institutionaliserats till hegemoniska diskurser (Herz & Johansson, 2012, s. 52).

5.2 Ordet snippa - eller underliv, eller vagina, eller slida?

Ett annat mönster som uppdagades var hur stor variation av ord för könsorganet som användes - där snippa, vagina, underliv och slida var de mest framträdande. Något som kan ses som en rådande diskurs. Frågan uppstår om denna diskurs kan kopplas till könsnormer där det kvinnliga könet osynliggörs och underställs det manliga, det vill säga den patriarkala diskursen.

Det framstod inom samtligt empiriskt material som svårt att välja ett ord för att benämna vaginan. Ibland till och med inom en och samma text såsom i DN (Hedberg, 2023). Rodriguez och Schonfeld (2012, s. 19-20) lyfter att detta kan ha att göra med en ovilja eller olustighet inför att benämna vaginan för vad den faktiskt är. Oavsett anledning kan alla dessa olika begrepp leda till att de yttre och inre delarna av vaginan blandas ihop, vilket är vad hovrätten anser är problemet med ordvalet *snippa* (Hovrätten). De skriver att ordet snippa i vardagligt språk används för att beskriva det yttre könsorganet, och använder Svensk ordbok (2021) som källa för att styrka detta. Däremot beskriver Svenska Akademiens Ordlista (2015) ordet snippa som "kvinnans könsorgan" vilket innebär *hela* könet. *Snippa* är ännu ett av våra

nyckelord då det stod i centrum för mycket av vad som kommunicerades. Framförallt av hovrätten som problematiserade användandet, sedan av nyhetsartiklarna som problematiserade hovrättens problematisering av ordvalet.

Domstolarna har ett särskilt ansvar att skydda barn och lyssna på barn, och försäkra sig om att man förstår vad barnet säger. Råder det några oklarheter där om vad barnet menar med ett begrepp eller ett ord så måste man klarlägga det. (TT, Aftonbladet 2023)

Det är även viktigt att nämna att ordet "snippa" idag är vanligt att både individer som arbetar med barn (Milles, 2011a, s. 24) och barnen själva använder (Milles, 2011b, s. 95). Det är alltså en etablerad del av barns språkliga diskurs. Detta påpekar också målsägandens moder.

Ordet snippa är väl etablerat i hela samhället för att lära flickor vad deras kön heter. (Expressen, Mossige-Norheim, 2023)

Att använda ordböcker som källa kan, precis som Svensson (2017, s. 10) påpekar, vara problematiskt eftersom ordet då inte ses i sin kontext. Detta exemplifierar vad Bryman (2018, s. 58) skriver om konstruktivism - att aktörerna är de som ger saker betydelse, och att föreställningar om objekten - i detta fall orden - skiftar beroende på kontexten. Problematiken här kan vara att domarna inte har övervägt den specifika situationen - barnets ålder och nutida sätt att uttrycka sig på. De har alltså inte tagit hänsyn till den faktiska diskursen och hur den format kontexten, något som görs i tingsrättens domslut, i överklagan samt i nyhetsartiklarna. Diskursen om kön skiljer sig alltså åt mellan materialen. Journalisten Cantwell anser även att domarna kanske utgått från sig själva; deras relativt höga genomsnittsålder och att ordet inte var modernt på deras tid (SVT, Atallah, 2023). Något som också visar att diskurser är föränderliga och kontextberoende (Räterlinck, 2011, s. 226).

5.2.1 Förväntan på språkkunskaper

Vidare ställer vi oss också frågan: om det är ordvalets trovärdighet som ifrågasätts samtidigt som det är ett naturligt ordval för ett barn, vad innebär det för framtida rättsfall där ett barn är en part? Här fann vi en diskurs som menar att äldre vet bäst, i och med att de har mer makt än flickan. I empirin framstod ett mönster av en viss förväntan på parternas språkbruk i målet. Exempelvis skrivs i tingsrättens bedömning att;

Det ska härvid särskilt beaktas att NN5 var tio år vid förhörstillfället och att ett barns vokabulär inte är lika utvecklad som en vuxens. (Tingsrätten)

I kontrast till detta skriver hovrätten;

Målsäganden har emellertid då inte förklarat närmare, vare sig i ord eller på annat sätt, vad hon avsett med "snippan". (Hovrätten)

Det är tydligt att hovrätten och tingsrätten har olika förväntningar på målsägandens förmåga att uttrycka sig. Tingsrätten beskriver hur hänsyn tas till målsägandens ålder (Tingsrätten), medan detta saknas i hovrättens bedömning (Hovrätten). Istället ifrågasätts ordvalet. Detta lyfts i överklagan av åklagaren:

Min uppfattning är att det är av vikt för rättstillämpningen att överklagandet prövas utifrån behovet av vägledande uttalande kring vilka krav som kan ställas på ett barns berättelse och hur kravet förhåller sig till barnkonventionen (barns rätt att komma till tals och barnets bästa). (Överklagan)

Barn kan vanligtvis inte uttrycka sig som vuxna. I sin överklagan uttrycker kammaråklagaren att hovrättens argumentation innebär en risk för att gärningsmän varken kan dömas eller åtalas för olika typer av sexualbrott i de fall då barn inte kan yttra sig korrekt. Därutöver riskeras att för mycket vikt läggs på barns anatomiska kunskaper (Överklagan). Det vill säga; att hänsyn inte tas till barns språkliga diskurs, där exempelvis ordet snippa är vedertaget.

Foucault menade att vi skapar kunskap genom att ge saker namn (Chambon, 1999, s. 57). Såsom Mattsson (2021, s. 42) menar att kunskap och makt är tätt sammanhörande, och att kunskapen gagnar makten. När domarna tar sig rätten att döma ut flickan på grund av hennes språkkunskaper, ger de uttryck för sitt maktutövande - att deras sätt att använda språket är det rätta. Att deras diskurs är den sanna. Något som får stora konsekvenser för flickans liv på mikronivå, såväl som att det kan få en normerande effekt på den samhällsliga makronivån. De hundratals demonstranter som visade stöd för målsäganden blir exempel på detta, särskilt i deras ställningstagande mot hovrättens bedömning om språkbruket; "för alla som är åtminstone under 30 år är det uppenbart vad ordet 'snippa' betyder" (TV4, Stein, 2023).

Dessa ord synliggör även hur diskurser kan skilja sig åt på olika plan, exempelvis baserat på ålder - men även att maktaspekter som ålder styr vilka diskurser som blir institutionaliserade.

Utifrån detta blir det intressant att belysa vilken effekt rättens tolkning av ett ord får i samhället. Precis som Räterlinck (2011, s. 226) beskriver kan diskursens utformning skilja sig från rättssalar till socialtjänstens rum och då bör det rimligtvis se ut på ett tredje sätt i det mediala rummet. Det blir intressant att jämföra vilka olika diskurser som ges plats beroende på i vilket forum ett ämne diskuteras. Precis som Börjesson (2003, s. 16) lyfter är skeenden i såväl det rättsliga rummet som i det mediala, både konstruerade och konstruerande - båda två speglar varsin del av verkligheten. Ibland överlappar dessa rentav varandra, vilket vi kan se genom att tingsrättens och överklagandets (Tingsrätten & Överklagan) diskurs emellanåt har mer gemensamt med de mediala artiklarna än med hovrättens domslut (Hovrätten).

Den hårda kritiken (Aftonbladet, TT, 2023) och sättet att tala om hovrättens dom i media speglar att det finns olika tolkningar av ordet snippa såväl som av situationen. Diskurserna däremellan skiljer sig åt till följd av detta. Å ena sidan går det att spekulera kring om de rättsliga normerna överordnas de mediala diskurserna utifrån att de anses mer seriösa (Börjesson, 2003, s. 16). Å andra sidan kan det också vara så att nyhetsartiklarna presenterar en mer allmängiltig bild - att den mediala diskursen är den som utifrån sin kontext får en normerande funktion och överordnas andra diskurser. Detta speglar Foucaults resonemang om hur olika diskurser ges olika tonvikt (Räterlinck, 2011, s. 222). När diskurserna under analysens gång har framträtt har vi funnit ett mönster där de mediala diskurserna tydligt utmanar de juridiska. Detta syns exempelvis i upproret #jagvetvadensnipptaår som startades på sociala medier (Aftonbladet, Hällsten, 2023). Men hur påverkas en - beroende på vem en är - av dessa diskurser?

5.3 Intersektionalitet applicerat på kön, ålder och funktion

Mattsson (2021, s. 44) menar att en kategori är en konstruerad grupp av människor som har något gemensamt. I empirin har framförallt tre kategorier identifierats; funktion, ålder och kön. Flertalet diskurser framträdde i relation till dessa kategorier, där diskurserna speglade hur kategorierna över- och underordnades varandra. I detta avsnitt diskuteras de olika roller som kategorierna kan ha spelat i händelserna, samt hur dessa olika grupperingar har korsats med varandra (De los Reyes, 2005, s. 13). Det är även betydelsefullt att nämna att det kan finnas andra viktiga aspekter som inte framgår av texten, såsom klass eller etnicitet, vilka också kan ha en påverkan på utfallet. Oavsett är det intressant att ur ett konstruktivistiskt perspektiv

fundera över hur dessa kategoriseringar påverkas av och påverkar oss, eftersom tolkningarna av vår omvärld aldrig är neutrala (Kullberg, 2012, s. 14). Därigenom blir det spännande att analysera vilka värden vi lärt oss lägga in i kategorierna och vilken påverkan de får vid ett sådant här fall. Vi noterade mönster där vissa saker, såsom kön och ålder, betonades mer framför allt i det mediala empiriska materialet. Däremot diskuterades kategorin funktion knappt, varken i rätten eller i media.

5.3.1 NPF-diagnosers osynlighet

I tingsrättens dom nämns det att målsäganden har en neuropsykiatrisk funktionsvariation, ADHD med autistiska drag (Tingsrätten). Detta nämns också i överklagan (Överklagan), men inte i någon annan av texterna - varken hovrättens dom (Hovrätten) eller i nyhetsartiklarna. Här upptäcktes ännu ett mönster i det empiriska materialet - den rådande diskursen i samhället där neuropsykiatriska funktionsvariationer osynliggörs och stigmatiseras, en så kallad funkofobisk diskurs. BRÅ (2007, s. 6) skriver att denna osynlighet också präglar våldet mot personer med NPF-diagnoser. Detta är framförallt intressant då barn med NPF-diagnoser både löper högre risk för att bli utsatta för övergrepp (Lainpelto, 2014, s. 271) och att individer med NPF-diagnoser har lägre chans att ses som trovärdiga, även inom rätten (ibid, s. 277). Det kan alltså ha haft relevans för hovrättens utfall, framförallt då deras motivation till att frikänna mannen syftar till att ordet snippa inte förklaras, och att utsagor från barn med NPF-diagnoser vanligtvis innehåller mindre detaljer (ibid, s. 277). Tingsrätten nämner däremot diagnosen i sin bedömning:

Med beaktande också av hennes diagnos är det tingsrättens bedömning att hon befann sig i en extra utsatt position, vilket är en ytterligare försvårande omständighet.

(Tingsrätten)

Detta får en att fundera vidare kring varför hovrätten inte diskuterade det vidare i sin bedömning, och varför ingen av nyhetsartiklarna har nämnt det heller. Enligt Foucault talar det som utesluts från diskursen lika högt som det som faktiskt sägs (Räterlinck, 2011, s. 222). Hovrättens undvikande att tala om målsägandens NPF-diagnos kan handla om Regeringsformens (1974:152) beslut om att alla ska vara lika inför lagen, men frågan är om denna blindhet inför vissa individers svårigheter verkligen innebär likabehandling. I detta blir det snarare som att rätten blir enögd och inte verkar ta in det flertal variabler som finns;

diskursen får alltså funkofobiska inslag. Särskilt med tanke på att funktionsvarierade kvinnor är en extra utsatt grupp - sett ur ett intersektionellt perspektiv - när det kommer till sexuella övergrepp (BRÅ, 2007, s. 7). Lainpelto (2014, s. 277) menar just att den rättsliga likabehandlingen inte resulterar i faktisk rättvisa. Därav är det problematiskt när domstolar tar beslut utan att ta hänsyn till neuropsykiatriska funktionsvariationer eller med sakkunnig expertis närvarande.

När det kommer till de valda nyhetsartiklarna tar dess författare inte heller med flickans funktionsvariation. Vad detta betyder exakt är svårt att veta, men avsaknaden i samtliga artiklar är värd att nämna - och förstärker den funkofobiska diskursen där en inte vågar tala om diagnoser. Vad de dock nämner flertalet gånger är målsägandens och den tilltalades ålder, vilket även framkommer genom orden "barnet" och det ålderskodade "flickan" som exempelvis SVT skriver (Wiklund, Stjernström & Atiyeh 2023). Talar de om målsägandens ålder för att de anser det mer viktigt, det vill säga överordnat kategorin funktion, eller kanske för att det inte är lika stigmatiserat som en funktionsvariation? Här menar också Brottsförebyggande rådet (2007, s. 45) att individer med NPF-diagnoser ofta avsexualiseras, vilket kan bidra till en ökad osynlighet kring sexuella övergrepp - denna diskursen synliggörs än mer när vi presenterar det som inte uttryckligen sägs i materialet.

5.3.2 Ålder och barnperspektivet

Ett annat mönster som blev synligt under analysen var att trots att all empiri nämnde och talade utförligt om parternas ålder, var det få som nämnde barnperspektivet. Detta såg vi endast i överklagan, kort i tingsrättens påföljdsfråga (Tingsrätten) och i en intervju med målsägandens familj. Med deras ord;

Hur kan det bli så här när vi lever i en tid då jämlikhet ska råda, barnkonventionen är en del av vår lagbok och man ständigt talar om barnperspektiv. Är det bara ett vackert smycke av färgat glas utan verkligt värde? (Expressen, Mossige-Norheim, 2023)

Avsaknaden av detta synsätt blir desto tydligare i och med att barnrättsperspektivet är högst relevant. Framförallt då Barnkonventionen (2018:1197) stadgar att inga barn får varken diskrimineras eller utsättas för sexuella övergrepp. Något som eventuellt kan kopplas till att språket i de olika materialen är olika, och att barnrättsperspektivet skrivs ut på ett klarare sätt i

det juridiska materialet i jämförelse med tidningsartiklarna. En diskurs som urskiljts ur tingsrättens domslut samt alla nyhetsartiklar är en gemensam stark vilja att skydda barn. Trots att detta ter sig på olika sätt språkligt, är reaktionerna i media på hur flickan har behandlats i hovrätten både många och starka; det har gjorts uppror på sociala medier samt demonstrerats fysiskt (TV4, Stein, 2023). Slutsatsen är alltså att frånvaron av begreppet “barnperspektivet” i majoriteten av artiklarna främst handlar om skillnader i språkstilen, och inte en diskurs där barnets bästa ignoreras.

Åldern hos parterna blir också relevant då flickan, i och med sin ålder, är i en lägre maktposition i relation till både mannen och nämndemännen, som alla är vuxna och i arbetsför ålder, vilket Mattsson (2021, s. 128) menar är normen. Detta kan resultera i exempelvis att unga eller barn utmålas som svåra att hantera och förstå sig på. I tingsrättens dom ser vi ett försök till att måla upp målsäganden som just detta;

Vad [den tilltalades] försvarare har anfört angående att hon skulle vara svår att förstå eller enbart upprepa förhørsledarens ord, finner inte tingsrätten något stöd för och lämnar invändningen utan avseende. (Tingsrätten)

Om detta relateras till målsägandens ålder eller ej, kan vi inte veta exakt då det inte motiveras varför målsäganden skulle vara svår att förstå, men tingsrätten motsätter sig oavsett påståendet. Detta kan tolkas som att diskursen att värna om barn underordnas den patriarkala och funkofobiska diskursen; åtminstone i hovrättens (Hovrätten) dom.

5.3.3 Könet i diskursen

En tredje kategori som framkommer i materialet är kön, där vi återigen finner patriarkala diskurser med könshierarkier. Målsäganden är en flicka, den tilltalade är en man precis som fyra av fem av dem som fattade beslut i hovrättens dom (Hovrätten). Det problematiseras inte djupgående i det juridiska materialet, men poängteras däremot i flertalet artiklar;

Den enda kvinnliga domaren ansåg att hovrätten skulle följa tingsrättens linje och döma mannen till tre års fängelse. De fyra manliga juristdomarna menade däremot att det saknades en förklaring till vad åklagaren menade med ordet snippa. Männen började även diskutera om hur långt in mannens finger varit i flickan. (Aftonbladet, Hällsten, 2023)

Då sexuella övergrepp kan betraktas som ett könsbaserat maktutövande (Bergenheim, 2005, s. 19-21) blir skillnaderna mellan den utsatta flickans kön, gentemot att den hon ställs emot är en majoritet av äldre män, både relevant och synligt. Snittåldern på nämndemännen är 66,2 år medan flickan var 10 år när brottet skedde, förklarar journalisten Cantwell för SVT (Attallah, 2023). Även att parternas kön och ålder talas om explicit kan tyda på att dessa är diskursivt överordnade kategorier i funktion. Diesen (2005, s. 332-333) menar också att det aldrig blir helt neutralt i ett rättsligt rum, eftersom domare har en tendens att gynna de aktörer i fallet som liknar dem själva utifrån faktorer såsom bland annat ålder och kön. Denna risk är dessutom extra stor ju mer lika nämndemännen är varandra (ibid, s. 338), vilket speglas av att alla män i domargruppen röstade på samma sätt. De dömde mer också gynnande till den part i fallet som bar mer likhet med dem själva. Även Lindholm (2005, s. 426) anser att människan tenderar att hårdare döma människor från andra grupper än från den egna, vilket vi kan se i och med att en tyngre bevisbörda läggs på offret än på den åtalade. Helt enkelt skulle det gå att argumentera för att männen bedömer flickan hårdare, utifrån tanken att hon är just en liten flicka; något som påvisas genom den patriarkala diskursen.

Enligt Butler (Knutagård, 2016, s. 44) skapas också kön och genus genom handlingar, framförallt genom sexualiteten. I dessa handlingar ryms könsnormer, som kan te sig som krav på hur en kvinna eller man ska uppföra sig för att accepteras. Denna diskursiva repetition syns också i detta fall; männen är de som tar beslutet om en flickas kropp. Vi ser även hur genus konstrueras; hur män och kvinnor ges olika positioner utifrån aktuella samhällsstrukturer - precis som Butler talade om (Kullberg, 2012, s. 12). En kvinna blir penetrerad, eller ska åtminstone bli det - varvid diskussionen här om hur långt in fingret var i flickan ses som väsentlig. Detta exemplifierar vad Diesen (2005, s. 210) påpekar med att själva lagen i sig bygger på patriarkala strukturer. Schlytter (2000, s. 109-112) lyfter hur rätten influeras av icke-rättsliga normer, och att kvinnors sexualitet värderas annorlunda än mäns, såsom att kvinnors sexualitet ska kontrolleras mer. Detta kan reflekteras exempelvis dels genom att mannen faktiskt frigges, att hans (sexuella) frihet värderas högst, dels genom att fyra medelålders män dömer den sexuella handlingen utifrån deras förväntningar på vad sex är. När detta sker i rätten institutionaliseras normerna för vad sex är (Bergenheim, 2005, s. 410), vilket också i sin tur cementerar mäns våld mot kvinnor även på makronivå och blir på så vis

diskursivt. På detta sätt ser vi hur kön och genus upprätthålls som sociala konstruktioner och det blir en bekräftelse av Butlers diskurser (Iversen, 2011, s. 231-232).

5.4 Konsekvenser för rättssäkerheten och den sexuella hälsan

5.4.1 Rättssäkerhet - som ett argument för och emot domslutet

I framför allt det mediala empiriska materialet framkom mycket ifrågasättanden kring huruvida domarna i hovrätten faktiskt agerat korrekt. Här ser vi en diskurs som handlar om rätta beslut, rättssäkerhet och huruvida domarna har fattat beslut enligt de principer de bör.

Barn ska inte utsättas för sexuella övergrepp (Barnkonventionen, 2018:1197). Såväl hovrätten som tingsrätten har konstaterat att den åtalade de facto har haft sitt finger i flickans vagina (Tingsrätten & Hovrätten). Att han då inte döms för någon form av sexuellt brott, kan tyckas motsägelsefullt. Åklagaren har tidigare uttryckt att hon kände sig pressad att släppa de yrkanden som inte gällde våldtäkt (Svenska Dagbladet, Törnquist, 2023b). Domarna i hovrätten anför att det inte gick att säkerställa vad ordet snippa betyder, eftersom det inte var tillräckligt tydligt vad flickan menade med ordvalet "snippa" (DN, Hedberg, 2023).

Hovrättens domare pekar på att det var utredningen som gjordes på förhand med barnet som inte var tillfredsställande eller tydlig nog för att det skulle gå att fälla förövaren. Intervjuade i en artikel hävdar också att de inte hade möjlighet att fråga flickan vidare, eftersom det enligt dem hade inneburit att de hade gjort åklagarens jobb:

“Det är inte domarna som ska pröva en alternativ brottsbeskrivning”, menar hovrättslagman Åke Thimfors, som var en av domarna som friade mannen. ‘Det är att hjälpa åklagaren för mycket’, säger han. (SVT, Adersjö, 2023)

I den här situationen har hovrättens domare alltså valt att göra den ena delen av det Diesen och Diesen (2013, s. 181) skriver att de bör göra när den konkreta bevisningen inte räcker - de vänder sig till sitt eget omdöme och hänvisar till att de inte förstår innebörden av ordet snippa. De förnekar barnets språkliga diskurs. Däremot har inte hovrätten använt stödbevisningen lika extensivt som tingsrätten gjort (Aftonbladet, Hällsten & Kronstrand, 2023). Det vill säga, den andra delen av proceduren när förhören inte är tillräckliga som Diesen & Diesen (ibid, s. 181)

framhäver. Istället för att hämta in ytterligare information från flickan, så väljer de att använda sig av utomstående källor som Svenska Akademiens ordlista.

Så fastställs domen, till nackdel för flickan. Den patriarkala diskursen blir återigen verklighet. I överklagan menar överåklagaren att det är nödvändigt för rättssäkerheten att analysera bedömningen av barnets berättelse, inte minst utifrån Barnkonventionen (Aftonbladet, Magnå, 2023). Den 12:e artikeln i Barnkonventionen (2018:1197) stadgar hur rättsförfarandet kring mål med barn ska gå till; barnet ska höras i relation till hur gammal och mogen hen framstår. Även flickans målsägandebiträde lyfter betydelsen att barnet ska få möjlighet att förklara sig ordentligt (SVT, Wiklund, Stjernström & Atiyeh, 2023). Här är det värt att understryka att barnet hela tiden har varit konsekvent i sitt berättande av vad som hänt (Tingsrätten).

Hovrätten har inte väckt frågan om betydelse eller innebörd av snippa under förhandlingen och efter förhandlingen själv fört in material från en ordbok som parterna inte fått möjlighet att ta del av. (Överklagan)

Det finns alltså tecken som både tyder på rättssäkerhet och avsaknad av den, två motsägande diskurser i fallet. Det måste vara ställt bortom rimligt tvivel att ett brott begåtts för att någon ska kunna dömas. Både de domare som ansåg ordet snippa som vedertaget, och de domare som inte gjorde det - oavsett om de var från hovrätten eller tingsrätten - vilade sin tes på denna bevis teknik. Vem har rätt? Törnquist (SvD, 2023a) framhåller en annan jurist som tror att domare kan dra sig från att döma någon från våldtäkt eftersom påföljderna vid det brottet är hårdare än vid andra former av sexuella övergrepp. Men enligt henne bör rätten inte hänga upp sig på hur ordet snippa definierades. Hon menar att det är den sexuella kränkningen i sig, inte huruvida det har skett en regelrätt penetration, som är det viktiga - vilket även är vad som stadgas av svensk lag. Detta är intressant även ur det perspektiv då två juridiska diskurser ställs mot varandra. Här överlappar även vissa mediala meningar - journalisten Bjurwald (SvD, Törnquist, 2023a) beskriver händelsen som en rättsskandal. Det blir värdefullt att kritiskt fundera kring vad dessa resonemang, det vill säga att dra sig för att konstatera en viss form av brott, innebär för vår språknormering såväl som för rättssäkerheten.

Hovrätten och tingsrättens olika beslut blir också tydliga exempel på hur extensiva och restriktiva tolkningar ser ut (Svensson, 2017, s. 22). Domarna i tingsrätten, såväl som journalisterna som skrivit många artiklar, framstår som att de väljer en mer extensiv tolkning.

Detta i och med att de ser ordvalet i sitt sammanhang; att de kommer ur en tioårig flickas mun och med tanke på vad påföljden skulle innebära för flickan. Ett exempel är SVT:s artikel där åklagaren för ett tidigare snippa-fall vid en annan hovrätt och godkände ordet snippa, säger att "snippa är det ord små barn använder" (Ehrlin & Bergström, 2023). Hovrätten i vårt fall har däremot använt sig av en mer restriktiv tolkning (Hovrätten). Detta eftersom det enligt dem inte kunde styrkas att flickans vagina blivit penetrerad, och därigenom inte kunnat dömas efter den bokstavliga meningen av vad våldtäkt innebär; som jämförligt med samlag.

De omfattande diskurserna kring språkets betydelse i domsluten - angående såväl ordet snippa som vad en penetration innebär - visar på vikten av att vi inser vilken betydelse språket har, precis som Foucault påpekade (Chambon, 1999, s. 57). Den som får namnge samt utverka vad ett ord har för betydelse, har makt. Här ser vi tydligt hur ett så omfattande rättsfall kan falla på ett så litet men ändå betydelsefullt ord som "snippa" - eftersom det är rättssamhället som är det disciplinerande organet i vår kultur (Brännström, 2010, s. 16). Tolkningen av detta ord påverkar fullständigt utgången av domen. Genom att hovrätten, som högre instans, river upp tingsrättens beslut blir det ett bevis på hur samhällets högre normerande organ avgör vilka som ska straffas - och i det här fallet blir det inte förövaren, utan offret som underställs maktutövningen. En illustration av hur makt är något som *görs* av någon (Foucault, 2002, s. 104). Detta i en värld där makt är vad som styr våra diskurser.

5.4.2 *Tänk på din näste*

Vidare kan en också fundera över vad hovrättens beslut statuerar för exempel. Befintliga hypoteser menar att en större acceptans från rättens håll, skulle öka antalet anmälningar av sexuella övergrepp (Biere & Siegel, 2015, s. 444). Makthavarnas ovilja att döma skapar alltså en diskurs där oviljan att anmäla även den blir stor. Risken att bli bemött på ett avvisande eller kritiserande sätt ökar den negativa känslan hos offret (Ullman, 2003, s. 90). Något som Mossige-Norheim (Expressen, 2023) synliggör hur det skett i detta fall. Flickans föräldrar beskriver hur flickan efter hovrättens domslut har varierat mellan olika varianter av upprörda känslor och ända sedan övergreppet har känt sig otrygg i vardagen. Känslor som sannolikt inte är behagliga att genomleva vilket medför en risk för att andra som utsatts för liknande brott väljer bort att anmäla. I och med detta skapas en diskurs om att det inte är värt att anmäla, eftersom förövaren ändå inte kommer att straffas. Denna diskurs upprätthåller i sig även

tidigare nämnda diskurser, som de patriarkala och funkofobiska diskurserna. Det blir inte endast en rättslig påverkan, utan även en mental påverkan för den som blivit utsatt. Att fokus hamnar på ordval som penetration och snippa, istället för att se hela bilden och vilka långtgående effekter det kan få för de som blir utsatta, kan få hämmande effekter när offer ska anmäla.

5.5 Socialarbetarens roll

Campbell (2013, s. 708) lyfter att 38-43% av dem som överlever sexuella övergrepp drabbas av depression eller PTSD. De kan även utsättas för negativa konsekvenser från omgivningen (Ullman, 2003, s. 90). Många har också fortsatta problem med ångest, missbruk och sin sexualitet. Utifrån detta uppkommer behov av professionellt stöd för de som utsatts.

Knutagård (2016, s. 16) lyfter hur viktiga sexualitetsfrågor är i det sociala arbetet, framförallt då dessa ofta är anknutna med skam - något som kan peka mot en diskurs där sexualitet ses som något skamligt. Av denna anledning är det viktigt att den professionella agerar tryggt gentemot offret. Trots detta är det många offer som stöter på misstro och skambeläggning från professionella (Campbell, 2013, s. 704-705), vilket kan få stor negativ påverkan på individen och dess framtid (ibid, s. 72-73). Diskursen kring skam och sexualitet cementeras alltså. Detta kan vi exempelvis se i målsägandens moders ord;

Domen slår ju dels fast att mannen är skyldig, dels att han har handlat med uppsåt. Sen vänder domslutet och det pratas om vad ordet snippa betyder. Det känns helt absurt. Dessutom analyserar de hur långt in i henne mannen var med sitt finger. Det känns helt sjukt. Hur kan detta ske? För mig, min dotter och vår familj känns detta otroligt stötande och kränkande. (Mossige-Norheim, Expressen 2023)

I tingsrättens bedömning beskrivs hur målsäganden, efter övergreppet, upplever panikattacker och oro. Hon undviker att vara ensam och söker närhet (Tingsrätten). Detta var redan innan hovrättens beslut om att fria mannen. Efter att hovrättens dom fallit beskriver mamman att målsäganden efter beskedet bröt ihop (Expressen, Mossige-Norheim, 2023). Känslorna hos familjen efter beskedet beskrivs ha varit en blandning av ilska, förvirring, ångest och sorg. I empirin framkommer inte om barnet har fått professionell hjälp. Utifrån att de som utsatts för sexuellt våld ofta lider av negativa psykiska konsekvenser - vilket även den utsatta flickan i detta fall beskrivs göra (ibid) - kan detta dock eventuellt komma att behövas (Campbell, 2013,

s. 708). Campbell (ibid, s. 702) menar att överlevare av sexuella övergrepp redan är känsliga för misstro. Att ifrågasättas, vilket vi menar kan bli en konsekvens av den skambeläggande diskursen, kan i värsta fall kännas så illa för offret som en ytterligare en skändning av sig själv (Ullman, 2003, s. 101). Därför är det extra viktigt att bemöta offret med bekräftelse och stöd. Detta kan även kopplas till att sexuell hälsa handlar om så mycket mer än bara sexualiteten; det rör sig om fysiskt, känslomässigt och socialt mående (Plantin & Månsson, 2012, s. 13) - vilket också speglas i hur målsägandens beteende förändras efter övergreppet.

De [målsägandens föräldrar] har beskrivit hur hon efter händelsen varit mer orolig och rädd. Hon har haft panikångest och inte går till Frälsningsarmén längre. Hon är mer närhetssökande än tidigare och vill inte vara ensam. Nuförtiden ringer hon till dem varje gång hon går till och från skolan, vilket hon inte gjort tidigare. (Tingsrätten)

Här ser vi möjligheter för socialarbetaren att bidra till en diskurs som skapar trygghet istället för skam relaterat till sexualitet, genom stöttningen för offret. Svensson (2017, s. 10) menar att en socialarbetare, än mer än renodlade jurister, inte endast behöver förstå rätten utan även rollen rätten spelar i den sociala kontext vi lever i. De agerar efter andra diskurser som inte behöver vara lika rektangulära som juridikens. Detta kan innebära insikter för hur samhällsnormer och maktstrukturer fungerar, samt de bakomliggande diskurserna om hur makt ter sig i just köns- och sexualitetsfrågor. Därutöver är förståelse för hur rättens utfall påverkar individen och mötet med den professionella relevant. Särskilt eftersom många av de klienter socialarbetare möter redan är utsatta på diverse vis (Folkhälsomyndigheten, 2019, s. 12). Att då vara införstådd i vilken roll maktstrukturerna spelar i den sociala kontext vi lever i, har stor betydelse för mötet mellan socialarbetare och den utsatta. Det är också av vikt att socialarbetaren är vaksam på hur deras egna, personliga erfarenheter och kunskap kan påverka bemötandet. Det reflexiva förhållningssättet går även i linje med Foucaults tankar om att synliggöra och ifrågasätta diskurser (Brännström, 2010, s. 25).

Ullman (2003, s. 101) anser att ett positivt bemötande främst handlar om att tro på offrets berättelse. Utsatta grupper har generellt svårare att få stöd, både från professionella och sina egna sociala kontakter (Kullberg, 2012, s. 7). Detta anser vi också vara ett exempel på hur samhällets normer påverkar hur diskurser under- och överordnas varandra (Räterlinck, 2011, s. 222). I förlängningen styr det vilken hierarkisk plats olika kategorier ges vilket i sin tur

påverkar hur människor inom dessa kategorier tas emot av samhället. I fallet med snippa-domen är målsäganden samtidigt ett barn, en flicka och har en NPF-diagnos. Det är viktigt att det stöd hon får anpassas efter henne; exempelvis bör hjälpen inte utformas "könsblint" eller enligt patriarkala diskurser. Ej heller bör det, i överensstämmelse med den funkofobiska diskursen, glömmas bort att hennes ADHD kan innebära brist på impuls kontroll (Herlofson, 2014, s. 51-52) och kommunikationssvårigheter (ibid s. 40). Många med autism, vilket flickan hade drag av i sin ADHD-diagnos, kan också känna sig osäkra efter en oförutsägbar händelse (ibid, s. 45). Lainpelto (2014, s. 271) lyfter hur ett sexuellt övergrepp kan leda till att en NPF-diagnos förvärras, och att det därför också är relevant för både rättsliga bedömningar och behandlingen efteråt. Vi befärar långsiktiga konsekvenser hos målsäganden efter det sexuella övergreppet och utfallet i hovrättens dom. Att hovrätten bortsåg från NPF-diagnosen blir också, som tidigare nämnt, en förstärkning av den diskurs som osynliggör neuropsykiatriska funktionsvariation.

Det är därutöver viktigt att minnas maktdynamiken i relationen mellan klient och socialarbetare. Individer med neuropsykiatriska funktionsvariation befinner sig vanligtvis redan i en beroendeställning (BRÅ, 2007, s. 14 & 43), och den makt socialarbetare innehar kan få både positiva och negativa konsekvenser. Även Foucault påpekar denna diskursiva maktobalans och menar att den beror på hjälpgivarens kunskande och erfarenhet. Därigenom försätts hjälpsökande i ett beroendeförhållande till givaren (Brännström, 2010, s. 27). Den kunskap som socialarbetaren sitter på, innebär också makt (Mattsson, 2021, s. 35) - bland annat genom språket. Just därför är det viktigt att socialarbetaren har tillräckligt mycket handlingsutrymme (Mattsson, 2017, s. 91); för att kunna inta den flexibla position som är unik för professionen (Svensson, 2017, s. 36). Alltså att de har möjlighet att noggrant beakta alla delar av bilden och handla på ett sätt som är så rättvist som möjligt för de inblandade; en förmåga att kunna upptäcka och förhålla sig till de olika rådande diskurserna. Exempelvis fyrkantiga definitioner av sex och penetration, osynliggörande av NPF-diagnoser, diskriminering av ålder och kön, och hur en ser på den som blivit utsatt. Diskurser som i högsta grad påverkar det sociala arbetet och involverade parter. Framförallt i en tid där de rättsliga och kanske mer stela tolkningarna expanderar sitt inflytande i sociala instanser (ibid, s. 9). Att i detta läge kunna reflektera över samt problematisera kring vilken kunskap som

sågs vara gällande, vilket är ett av Foucaults huvudmål (Thomassen, 2007, s. 210), blir därmed betydelsefullt inför mötet med den utsatta.

6.0 Slutdiskussion

6.1 Påverkan av teori, tidsbegränsning och urval

I analysen av vårt material framkommer flera tydliga diskurser. Dessa knyts an till både språk och könsnormer, varav vi anser att våra teorier har varit lämpliga för att analysera de diskurser och mönster vi fann. Foucault har använts framför allt för att undersöka språkanvändningen i empirin, så som hur nyckelorden *snippa*, *penetration* och *jämförlig med samlag* använts och i vilket syfte. Butlers heterosexuella matris har varit hjälpsam för att granska hur språket och handlingarna i sammanhanget har bottnat i kön och genus. Begreppet makt har också använts för att analysera händelseförloppet i domarna samt utfallet av dem. Intersektionalitet som begrepp har underlättat för att förstå hur de olika kategorierna vi fann i materialet sammanstrålade med maktdynamikerna.

Vårt valda perspektiv, socialkonstruktivism, har även det varit hjälpsamt men möjligtvis överflödigt i ett såpass litet arbete som en kandidatuppsats är. Det hade behövts ett större arbete för att gå på djupet med hur normerna, maktpositionerna, språket och diskurserna har blivit konstruerade. Detta är en konsekvens av vår tidsbegränsning och mindre urval, men trots detta uppdagades flertalet diskurser. Dessa har vi berört i vår resultat- och analysdel men vi kommer också att diskutera dem vidare här.

6.2 Funna diskurser

Vi anser att vi fann flera diskurser som svar på vår frågeställning om vilka samhällliga diskurser som kunde urskiljas i snippadomen och media. Den första av dessa som vi vill utreda är den som påverkar vad som är sex. För vad är sex egentligen? Definitionen är något som framstår som otydligt och onyanserat men samtidigt som viktigt i materialet - det är en svår balansgång när ett ord väger så tungt men tolkningsramen är fyrkantig. Det påverkar vad för beslut som tas i rätten. Vem definierar vad som är sex? I vår empiri är det klart och tydligt män - specifikt nämndemännen som beslutar om domens utfall - något som speglar den patriarkala diskurs vi lever i där män vanligtvis är makthavarna. Oviljan att definiera sex som något annat än penetrativt är en röd tråd genom hela empirin, även hos de parter som försvarar målsäganden. Diskursen som vad sex är, framträder alltså starkt och enhälligt i både domar och artiklar.

Männen som tar beslut. Flickan som är maktlös. Sex som något penetrativt. Könroller speglas här på flera olika sätt i rätten, som samtidigt ska vara objektiv - vilket är ännu en funnen diskurs. Reaktionen på detta sätt att definiera sex, ett exempel på det funna mönstret, fanns i det mediala empiriska materialet. Många i artiklarna kritiserade könsnormerna på ett öppet vis, till skillnad från det juridiska materialet. Det verkade finnas en annan frihet att tala kring könspektivet i dagsmedia, vilket eventuellt också kan kopplas till en frihet att kritisera juridiken och makthavarna i den. Att forska vidare på detta hade varit givande för att också förstå diskurserna bättre. Här uppdagades också svar på en av våra frågeställningar; nämligen vilka likheter och olikheter som finns mellan de juridiska och mediala diskurserna.

I empirin fanns också åtminstone två mönster av motvilja. Motvilja mot att tala om NPF-diagnoser och motvilja att döma för våldtäkt. Detta skulle kunna definieras som en tystnadskultur. Angående det första var detta något vi fann i alla texter förutom i tingsrättens dom, vilket också svarar på likheter mellan de olika sorterna av empiri. Detta är en klar spegling av den funkofobiska diskurs i samhället där stigmatiseringen av neuropsykiatriska funktionsvariationer underordnar och osynliggör dem till den punkt att de inte ska talas om. Det är till synes till och med lättare att tala om en eventuell våldtäkt av ett barn. Detta blir desto mer problematiskt i en värld där individer med NPF-diagnoser ökar. Att hovrätten inte överhuvudtaget nämnde målsägandens NPF-diagnos kan ha att göra med att allas likhet inför lagen. Vi vill dock argumentera för att detta osynliggörande gör motsatsen - framförallt när hovrättens motivering till att fria den tilltalade handlar om en språkformulering, och det är känt att individer med NPF-diagnoser kan ha potentiella kommunikationssvårigheter. Detta kan grunda sig i ännu en funnen diskurs; att använda språk som ett sätt att stänga dörrar på. En exkluderande diskurs. Det exklusiva språket som vi finner i rättsalar - som ska vara till för alla - skapar en värld som både är svår att bli inbjuden till och att förstå. Hovrätten använder här språket som ett verktyg för att upprätthålla den status quo som både uttalar vad sex är och vem som ska dömas. Artiklarna däremot använder ett betydligt mer inkluderande språk; ännu en skillnad mellan de två olika texttyperna.

Motviljan mot att döma är mer komplex. Denna påträffas endast, än så länge, i hovrättens dom, medan tingsrätten, överklagan och artiklarna alla talar för en fällande dom. Detta speglar också den diskurs vi fann där barnets bästa prioriteras, en diskurs som syns i både tingsrättens dom och i artiklarna men inte hos hovrätten. Att granska Högsta Domstolens beslut i en

eventuell omprövning och se deras avgörande hade varit givande. Faktum kvarstår dock att många våldtäktsanmälningar inte leder till påföljder, vilket avskräcker många överlevare från att ens överväga att anmäla. Den patriarkala diskursen är alltså etablerad trots det motstånd som har uppstått mot makten som upprätthåller den. Makten uppdragas här desto mer - oppositionen är stor, men i slutändan finns det inte så mycket att göra snarare än att protestera med en hashtag, överklaga och hoppas på det bästa. Oavsett har vi här funnit en diskurs som påvisar att rätten faktiskt inte är helt neutral. Det slutgiltiga beslutet ligger kvar hos Högsta Domstolen. Detta ledde också till frågor om rättssäkerhet, där domstolarna hävdade att de agerade korrekt medan media tyckte annorlunda.

Foucault menar att rätten ska vara en maktaspekt. Genom arbetet har vi funnit många diskurser, både uppenbara och dolda. Ibland har de diskurser vi hittat i rätten utmanats av de diskurser vi upptäckt i media, och vice versa. Vår kritiska diskursanalys har visat på etablerade och starka juridiska diskurser, såväl som på ett påtagligt motstånd gentemot dessa i form av andra, mediala diskurser. I detta fall verkar dock de juridiska diskurserna än så länge trumfa de mediala. På så vis synliggörs även hierarkiska strukturer i diskurser emellan.

6.3 Att våga kritisera

Vi finner det essentiellt att vara medveten om och våga kritisera de rådande diskurserna. I synnerhet som socialarbetare. Det är enkelt att inte ifrågasätta och endast acceptera världen som den är. Här blir även betydelsen för det sociala arbetet med den utsatta tydligt då vi ser en växelverkan mellan att rätten påverkas av samhällsliga normer, men även att det sociala arbetet påverkas av juridiken. Många offer av sexuella övergrepp kan komma att behöva professionell hjälp på grund av exempelvis de negativa konsekvenserna det kan få för hälsan. I och med att sexualitetsfrågor är viktiga inom det sociala arbetet är det angeläget att förstå denna växelverkan, samt rollen socialarbetare har i detta samspel. Som tidigare nämnt är det även många utsatta vars hälsa förvärras av reaktionerna de får av omgivningen. Därför behöver socialarbetaren utveckla den avancerade förmågan att identifiera både vad diskursen säger och vad den inte säger, för att på så vis möta klienterna på bästa möjliga sätt. Detta gäller allt vi har identifierat i materialet; den funkofobiska tystnaden kring NPF-diagnoser, en patriarkal rädsla för att döma för våldtäkt, ifrågasättande av sex och övergrepp, män och

kvinnors normativa roller, et cetera. Socialarbetaren behöver förstå allt detta och mer, inklusive sin egen roll i det hela.

Att skriva ett arbete ur ett perspektiv som är nära sammanlänkat med ens egen ståndpunkt innebär en risk att en fastnar i de stereotyper en själv har sedan tidigare. Det riskerar att färga ens teoretiska glasögon, både i faktiska val av teori, såväl som till exempel när det empiriska materialet ska analyseras. Forskaren bär då ett extra ansvar att se till att detta inte händer och av denna anledning är det lika viktigt att rikta den kritiska blicken mot sig själv. Detta har vi försökt att göra genom att vända och vrida på saker, lyfta olika perspektiv på såväl domare som den åtalade och målsägande och att inte bara se saker på ett ensidigt sätt. Här har framför allt Foucaults idé om att se såväl synliga som dolda diskurser varit extra hjälpsamt då det påmint oss om att leta djupare. Att påvisa redan identifierade diskurser, såsom hur samhällets könsroller ser ut - möjliggjorde även att vi kunde söka vidare efter sådant som inte var lika tydligt för blotta ögat. Exempel på detta är vilken inverkan de språkliga diskurserna kan få på psykisk ohälsa, framförallt hos människor med NPF-diagnoser. Vi har genom arbetet varit transparenta med våra tankar och slutsatser för att inte anlägga förutfattade meningar på materialet.

6.4 Vidare forskning

Det finns ett flertal sätt att vidareutveckla forskningen på frågor av detta tema och vi fann många vägar som vi gärna hade följt om vi inte hade varit tvungna att begränsa oss. Ett exempel hade varit att granska fler och liknande domar, exempelvis ett annat rättsfall där ordet snippa ansågs vara adekvat nog för att döma den åtalade för brottet. Det hade även varit intressant att lyfta fler våldtäktsdomar mot barn. Utifrån detta hade det också varit tänkvärt att fundera över hur utredningarna i våldtäkt mot barn ofta är bristfälliga och varför. Då hade återigen en diskursanalys kunnat genomföras, kring hur detta speglas i verkligheten och vilken påverkan det får.

Ett annat perspektiv hade varit att dyka än djupare i relationen mellan språkbruk och könsroller. Dels hade det gått att analysera ifall det finns någon skillnad mellan orden kön och genus, om de syftar till olika saker och vad det i så fall hade fått för betydelse i ett sådant här fall. Vi hade också kunnat undersöka djupare vad det är som faktiskt gör ett samlag, och även våldtäkt. Dels utifrån den juridiska kontexten, dels även andra sammanhang och grupper -

som hos socialtjänsten, hos kvinnor, män och så vidare. Jämförelser mellan dessa hade också kunnat vara användbart. Att undersöka djupare vem det är som bestämmer vad som är sex hade kunnat öppna dörren för att denna analys hade varit mer fruktbar.

Därutöver, utifrån att definitionerna om snippa och penetration följer en heteronormativ diskurs, följde materialet även en cisnormativ sådan. Cisnormativitet innebär att ens upplevda kön stämmer överens med det som tilldelats vid födseln; en följer könsnormer. Genom att negligera transpersoners existens på detta sätt - något som gjorts i såväl rättsfallen som i medias rapportering av fallet - återskapas den diskurs som säger att det bara finns två kön. Återigen blir det relevant att ställa sig frågan hur det sociala stödet ser ut för dem som bryter mot normerna.

6.5 Avslutningsvis

I denna uppsats har vi analyserat vilken funktion språkbruk har i såväl det rättsliga som i det allmänna rummet. Vi har påvisat ett flertal diskurser som besvarar våra frågeställningar om vilka samhällsliga diskurser som kan urskiljas i snippadomen och i relevant media - såväl som att vi har noterat vilka skillnader och likheter dessa diskurser kan ha. Vi har även funnit att de utsatta, eftersom de bland annat riskerar att bemötas av misstro och lida av psykisk ohälsa, kan komma att bli av stor relevans för professionella i det sociala arbetet. Med vårt resultat vill vi argumentera för att dessa diskurser spelar en ansenlig roll för det sociala arbetet. De rättsliga diskurserna påverkar det samhällsliga samt tvärtom och maktspelet är tydligt på såväl mikro som på makronivå. Vi har funnit att en intersektionell analys underlättar för att förstå hur en ser på saker samt vända och vrida på olika sätt. Socialarbetarens viktiga roll i detta har också synliggjorts. Förhoppningsvis kan detta utvecklas vidare för att åstadkomma ett system som dömer utan att stigmatisera - att det samhälle som vi lever i ska vara så balanserat som möjligt. Ett litet ordval kan spela stor roll; något som pekar på vikten av att vi problematiserar diskussionen om vad en snippa faktiskt är.

Källförteckning

Adersjö, Anna (2023-02-28) Domaren som friade våldtäktsanklagad försvarar domen. *SVT*. <https://www.svt.se/nyheter/lokalt/vast/domaren-som-friade-valdtaktsanklagad> (Hämtad 2023-04-18)

Ahrne, Göran & Peter Svensson (2015) Att designa ett kvalitativt forskningsprojekt. I: Ahrne, Göran & Peter Svensson (red). (2015). *Handbok i kvalitativa metoder* (2:a uppl). Liber.

Ahrne, Göran & Peter Svensson (2015) Kvalitativa metoder i samhällsvetenskap. I: Ahrne, Göran & Peter Svensson (red). (2015). *Handbok i kvalitativa metoder* (2:a uppl). Liber.

Alexius, Katarina & Anna Hollander (2014) Barns behov och vilja vid tvångsvård till följd av omsorgsbrist. I: (Red.) Cederborg, Ann-Christin & Wiweka Warnling-Nerep. *Barnrätt: En antologi*. Stockholm: Norstedts Juridik.

Atallah, Carol (2023-02-27). Oisín Cantwell: Egendomligt att de slår i en ordbok istället för att lyssna på flickan. *SVT*. <https://www.svt.se/nyheter/inrikes/ois-n-cantwell-egendomligt-att-de-slar-i-en-ordbok-istallet-for-att-lyssna-pa-flickan> (Hämtad 2023-04-18)

Bergenheim, Åsa (2005) *Brottet, offret och förövaren - Vetenskapens och det svenska rättsväsendets syn på sexuella övergrepp mot kvinnor och barn 1850-2000*. Stockholm: Carlsson.

Bierie, David M & James C. Siegel (2015). Measurement Matters: Comparing Old and New Definitions of Rape in Federal Statistical Reporting. *Sexual Abuse: A Journal of Research and Treatment*, 27(5) 443 –459.

Boréus, Kristina (2015). Texter i vardag och samhälle. I: Ahrne, Göran & Peter Svensson (red). (2015). *Handbok i kvalitativa metoder* (2:a uppl). Lund: Liber.

Boréus, Kristina (2015). Diskursanalys. I: Ahrne, Göran & Peter Svensson(red). (2015). *Handbok i kvalitativa metoder* (2:a uppl). Lund: Liber.

Boréus, Kristina & Charlotta Seiler Brylla (2018) Kritisk diskursanalys. I: Boréus, Kristina & Göran Bergström (red.) *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. 4:e uppl (2018). Lund: Studentlitteratur.

Bryman, Alan (2018). *Samhällsvetenskapliga metoder*. (3:e uppl.). Stockholm: Liber.

BRÅ (2007) *Våld mot personer med funktionshinder*. (Rapport 2007:26) Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

BRÅ (2019) *Indikatorer på sexualbrottsutvecklingen 2005–2017*. (Rapport 2019:5). Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Brännström, Leila (2010). Rättens återgång och återkomst? *Retfærd: Nordisk Juridisk Tidsskrift*, 4(131), 15–40.

Butler, Judith (2007) *Genustrubbel: feminism och identitetens subversion*. Göteborg: Daidalos.

Börjesson, Mats (2003). *Diskurser och konstruktioner. En sorts metodbok*. Lund: Studentlitteratur

Campbell, Rebecca (2008) 'The Psychological Impact of Rape Victims' Experiences With the Legal, Medical, and Mental Health Systems', *American Psychologist*, 63(8), pp. 702-717–717.

Chambon, Adrienne S. (1999). Foucault's Approach: making the Familiar Visible. I: *Chambon, S. Adrienne, Irving, Allan & Epstein, Laura. Reading Foucault for social work* (1999). New York: Columbia University Press.

De los Reyes, Paulina (2006) Vålfärd, medborgarskap och diskriminering. I: *Om välfärdens gränser och det villkorade medborgarskapet*. Stockholm; Fritzes.

Diesen, Christian (2005). Del 3: Processrättsligt perspektiv. I: Diesen, Christian. (2005). *Likhet inför lagen*. Stockholm: Natur och kultur.

Diesen, Christian & Eva F. Diesen(2013). *Övergrepp mot kvinnor och barn - den rättsliga hanteringen*. (2:a uppl) Stockholm: Norstedts juridik.

- Eldén, Sara (2020) *Forskningsetik: vägval i samhällsvetenskapliga studier*. Lund: Studentlitteratur.
- Folkhälsomyndigheten (2019) *Sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter (SRHR) i Sverige 2017*. Folkhälsomyndigheten.
- Foucault, Michel (2002) *Sexualitetens historia. Band 1: Viljan att veta*. Göteborg: Daidalos.
- Henry, Lucy A., Ridley, Anne Margaret., Perry, J., Crane, L., (2011). Perceived Credibility and Eyewitness Testimony of Children with Intellectual Disabilities. *Journal of Intellectual Disability Research*; 55:4, (s. 385–391).
- Hedberg, Kristina (2023-03-04) Tingsrättsdomaren: ”Vi diskuterade aldrig tioåringens ordval”. *Dagens Nyheter*.
<https://www.dn.se/sverige/tingsrattsdomaren-vi-diskuterade-aldrig-tioaringens-ordval/>
(Hämtad 2023-04-18)
- Herlofson, Jörgen (2014) *Minipsykiatri*. Stockholm: Natur & Kultur.
- Herz, Marcus & Thomas Johansson (2012) Det professionella mötet. I: Herz, Marcus. *Kritiskt socialt arbete*. 1. uppl. (2012). Malmö: Liber.
- Hällsten, Amanda (2023–02-26). Nätet rasar mot hovrättens bedömning – visste inte vad snippa är. *Aftonbladet*.
<https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/WR8oMk/protester-mot-hovratten-visste-inte-vad-snipa-ar> (Hämtad 2023-04-18)
- Hällsten, Amanda & Nelly Kronstrand (2023-04-12). Hovrätten lämnar yttrande: Vet vad snippa är. *Aftonbladet*.
<https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/Q7EOzx/hovratten-lamnar-yttrande-vet-vad-snipa-ar> (Hämtad 2023-04-18)
- Iversen, Clara (2011) Judith Butler: makt och performativitet. I: Lindblom, Jonas & Stier, Jonas (red.). *Det socialpsykologiska perspektivet*. Lund: Studentlitteratur.

- Karlsson, Lena (2019) Towards a language of sexual gray zones: feminist collective knowledge building through autobiographical multimedia storytelling. *Feminist Media Studies*, 19(2), 210–224. <https://doi-org.ludwig.lub.lu.se/10.1080/14680777.2018.1467944>
- Knutagård, Hans (2016). *Sexualitet och socialt arbete* Lund: Studentlitteratur.
- Kullberg, Christian (2012). Introduktion: Genus i socialt arbete. I: Kullberg, Christian (red.) (2012) *Genus i socialt arbete*. Malmö: Liber
- Lainpelto, Katrin (2014) Är en barnneuropsykiatrisk funktionsnedsättning detsamma som en processuell funktionsnedsättning? Om objektivitet, saklighet och rättstrygghet. I: Cederborg, Ann-Christin & Wiweka Warnling-Nerep. (red) *Barnrätt: En antologi*. (2014) Stockholm: Norstedts Juridik.
- Lalander, Philip (2012) Mellan makt och motstånd. I: Herz, Marcus. *Kritiskt socialt arbete*. (2012). Malmö: Liber.
- Lifvin, Sofie, Maria Molin, Johanna Viberg, Sanna Wallin & Sara Westerberg (2021). *Nationella trygghetsundersökningen 2021; Om utsatthet, otrygghet och förtroende*. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Lindgren, Simon (2014) Summering. I: Hjerm, Mikael., Simon Lindgren & Marco Nilsson. (2014) *Introduktion till samhällsvetenskaplig analys*. (2:a uppl.) Malmö: Gleerup.
- Lindholm, Torun, Christian (2005). Del 4: Socialpsykologiskt perspektiv I: Diesen, Christian. (2005). *Likhet inför lagen*. Stockholm: Natur och kultur.
- Magnå, Joakim (03-03-2023) *Överåklagare om snippamålet: Det var våldtäkt*. *Aftonbladet*. <https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/ModVkJK/overaklagare-snippadomen-bor-overklagas> (Hämtad 2023-04-18)
- Mattsson, Tina (2021) *Intersektionalitet i socialt arbete: teori, reflektion och praxis*. 3:e uppl. Malmö: Gleerups.
- Mattsson, Tina (2012). Makt, intersektionalitet och det sociala arbetets praktik. I: Herz, Marcus (red.) *Kritiskt socialt arbete*. Malmö: Liber

- Milles, Karin (2011a) 'Feminist language planning in Sweden', *Current Issues in Language Planning*, 12(1), pp. 21–33.
- Milles, Karin (2011b) 'Snippa: A success story of feminist language planning', *Gender & Language*, 5(1), pp. 89–109.
- Mossige-Norheim, Thea (2023-02-27) Familjen efter domen: ”Hela hon sjönk ihop – hur kan det bli så?” *Expressen*.
<https://www.expressen.se/nyheter/familjen-efter-domen--hela-hon-sjonk-ihop-hur-kan-det-bli-sa/> (Hämtad 2023-04-18)
- Månsson, Sven-Axel (2012) Sexualitet som socialt meningsbärande handling. I: Plantin, Lars & Sven-Axel Månsson (red). *Sexualitetsstudier*. (2012) Stockholm: Liber.
- Plantin, Lars & Sven-Axel Månsson (2012) Inledning. I: Plantin, Lars & Sven-Axel Månsson (red). *Sexualitetsstudier*. (2012) Stockholm: Liber.
- Rennstam, Jens och David Wästerfors (2015). Att analysera kvalitativt material I: Ahrne, Göran & Peter Svensson (red). (2015). *Handbok i kvalitativa metoder* (2:a uppl). Stockholm: Liber.
- Rodrigues, Sarah B. & Toby L. Schonfeld. (2012) 'The Organ-That-Must-Not-Be-Named: Female Genitals and Generalized References', *The Hastings Center Report*, 42(3), pp. 19–21.
- Räterlinck, Lennart E. H. (2011) Men vad är det de gör? Jonathan Potters diskursiva psykologi. I: Lindblom, Jonas & Jonas Stier. *Det socialpsykologiska perspektivet*. (2011). Lund: Studentlitteratur.
- Schlytter, Astrid (2000) Kvinnokroppen som text. *Socialvetenskaplig tidskrift*. Nr.1-2 2000.
- SFS (1962:700) *Brottsbalken*.
- SFS (1974:152) *Kungörelse om beslutad ny regeringsform*.
- SFS (2009:400) *Offentlighets- och sekretesslag*.
- SFS (1949:105) *Tryckfrihetsförordningen*.

SFS (2001:453) *Socialtjänstlagen*.

SFS (2018:1197) *Lag om Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter*

Socialhögskolan (2022) *Råd och anvisningar för uppsatsarbete*. Lund: Lunds universitet.

Socialstyrelsen (2015) *God vård av vuxna med könsdysfori: Nationellt kunskapsstöd* (2015:4:7). Stockholm: Socialstyrelsen.

Socialstyrelsen (2020) *Barnets rättigheter och barnkonventionen*. Länk:

<https://www.socialstyrelsen.se/kunskapsstod-och-regler/omraden/barn-och-unga/barnets-rattigheter-och-barnkonventionen/> (Hämtad 2023-04-18)

Stein, Kristin (2023-03-03) Hundratals i demonstration "Måste visa vårt stöd för den här flickan." *TV4*.

<https://www.tv4.se/artikel/ANff3dBgPNMaGQGHNB84h/stor-demonstration-mot-domen-i-snip-pafallet?fbclid=IwAR12iofJIc0IfdH828j6TvL6d0mmAHPYZuDpQ3ej908t5wea8Hvc5s2U5cg> (Hämtad 2023-04-18)

Svenska Akademiens Ordlista (2015) *Snippa*. Länk: <https://svenska.se/saol/?sok=snippa> (Hämtad 2023-03-06)

Svensk Ordlista (2021). *Snippa*. Länk: <https://svenska.se/so/?id=175876&pz=7> (Hämtad 2023-03-06)

Svensson, Lupita (2017). *Rättsfallsanalys för icke-jurister*. Stockholm: Wolters Kluwer.

Sveriges domstolar (2020) *Juridisk ordlista*. Länk:

<https://www.domstol.se/globalassets/filer/gemensamt-innehall/for-professionella-aktorer/juridisk-ordlista.pdf/> (Hämtad 2023-04-14)

Thomassen, Magdalene (2007) *Vetenskap, kunskap och praxis: introduktion till vetenskapsfilosofi*. 1. uppl. Malmö: Gleerups utbildning.

TT (2023) (2023-03-20) RÅ om snippadomen: "Grova rättegångsfel". *Sydsvenskan*.

<https://www.sydsvenskan.se/2023-03-20/ra-om-snip-padomen-grova-rattegangsfel/> (Hämtad 2023-04-18)

TT (2023) (2023-02-26). Frias från våldtäkt – oklarheter om ordet snippa. *Sydsvenskan*.
<https://www.sydsvenskan.se/2023-02-26/frias-fran-valdtakt--oklarheter-om-ordet-snipa>
(Hämtad 2023-04-18)

Törnquist, Hanna (2023a) (2023-02-26) Tvist om ”snippa” – man friades från barnvåldtäkt.
Svenska Dagbladet.
<https://www.svd.se/a/abK3pL/man-frias-av-hovratten-efter-ordtvist-om-snipa> (Hämtad
2023-04-18)

Törnquist, Hanna (2023b) (2023-03-01) Åklagaren: Pressades ta bort ”sexuellt ofredande”.
Svenska dagbladet.
<https://www.svd.se/a/kEdj2v/aklagaren-begar-overklagande-i-snippadomen> (Hämtad
2023-04-18)

Ullman, E. Sarah (2003). Social Reactions to Child Sexual Abuse Disclosures: A Critical
Review. *Journal of Child Sexual Abuse*, 12(1), 89–122.

Wikman, Sofia (2017) *Diskriminering i samband med psykisk ohälsa - en kunskapsöversikt*.
Stockholm: Nationell Samverkan för Psykisk Ohälsa.

Wiklund, Manne, Stjernström, Jenny & Atiyeh, Julia (2023-02-26) Man frias för
barnvåldtäkt efter osäkerhet kring ”snippa” i hovrätten. *SVT*.
[https://www.svt.se/nyheter/inrikes/man-frias-for-barnvaldtakt-efter-osakerhet-kring-snip
pa-i-hovratten](https://www.svt.se/nyheter/inrikes/man-frias-for-barnvaldtakt-efter-osakerhet-kring-snip-pa-i-hovratten) (Hämtad 2023-04-18)

Bilagor

Bilaga 1: Källförteckning över det empiriska materialet (artiklarna)

Adersjö, Anna (2023-02-28) Domaren som friade våldtäktsanklagad försvarar domen.

SVT. <https://www.svt.se/nyheter/lokalt/vast/domaren-som-friade-valdtaktsanklagad>

(Hämtad 2023-04-18)

Atallah, Carol (2023-02-27). Oisín Cantwell: Egendomligt att de slår i en ordbok istället för att lyssna på flickan. *SVT*.

<https://www.svt.se/nyheter/inrikes/ois-n-cantwell-egendomligt-att-de-slar-i-en-ordbok-istallet-for-att-lyssna-pa-flickan> (Hämtad 2023-04-18)

Ehrlin, Maria & Bergström, Lina (2023-03-02) Hovrätten för övre Norrland dömde våldtäktsfall - gjorde en annan bedömning kring ordet snippa. *SVT*.

<https://www.svt.se/nyheter/lokalt/vasterbotten/hovratten-for-ovre-norrland-domde-i-liknande-valdtaktsfall-gjorde-en-annan-bedomning-kring-ordet-snipa>

(Hämtad 2023-04-18)

Hedberg, Kristina (2023-03-04) Tingsrättsdomaren: ”Vi diskuterade aldrig tioåringens ordval”. *Dagens Nyheter*.

<https://www.dn.se/sverige/tingsrattsdomaren-vi-diskuterade-aldrig-tioaringens-ordval/>

(Hämtad 2023-04-18)

Hällsten, Amanda (2023-02-26). Nätet rasar mot hovrättens bedömning – visste inte vad snippa är. *Aftonbladet*.

<https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/WR8oMk/protester-mot-hovratten-visste-inte-vad-snipa-ar> (Hämtad 2023-04-18)

Hällsten, Amanda & Nelly Kronstrand (2023-04-12). Hovrätten lämnar yttrande: Vet vad snippa är. *Aftonbladet*.

<https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/Q7EOzx/hovratten-lamnar-yttrande-vet-vad-snipa-ar> (Hämtad 2023-04-18)

Magnå, Joakim (2023-03-03) Överåklagare om snippamålet: Det var våldtäkt.

Aftonbladet.

<https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/ModVkJK/overaklagare-snippadomen-bor-overklagas> (Hämtad 2023-04-18)

Mossige-Norheim, Thea (2023-02-27) Familjen efter domen: ”Hela hon sjönk ihop – hur kan det bli så?” *Expressen.*

<https://www.expressen.se/nyheter/familjen-efter-domen--hela-hon-sjonk-ihop-hur-kan-det-bli-sa/> (Hämtad 2023-04-18)

Nyberg, Hanna (2023-04-12) Hovrätten: Vet vad en snippa är. *SVT.*

<https://www.svt.se/nyheter/lokalt/vast/hovratten-vet-visst-vad-snippa-ar>

Stein, Kristin (2023-03-03) Hundratals i demonstration “Måste visa vårt stöd för den här flickan.” *TV4.*

<https://www.tv4.se/artikel/ANff3dBgPNMaGQGHNB84h/stor-demonstration-mot-domen-i-snippafallet?fbclid=IwAR12iofJIc0IfdH828j6TvL6d0mmAHPYZuDpQ3ej908t5wca8Hvc5s2U5cg> (Hämtad 2023-04-18)

TT (2023) (2023-03-20) RÅ om snippadomen: ”Grova rättegångsfel”. *Sydsvenskan.*

<https://www.sydsvenskan.se/2023-03-20/ra-om-snippadomen-grova-rattegangsfel> (Hämtad 2023-04-18)

TT (2023) (2023-02-26). Frias från våldtäkt – oklarheter om ordet snippa. *Sydsvenskan.*

<https://www.sydsvenskan.se/2023-02-26/frias-fran-valdtakt--oklarheter-om-ordet-snippa> (Hämtad 2023-04-18)

<https://www.sydsvenskan.se/2023-02-26/frias-fran-valdtakt--oklarheter-om-ordet-snippa>

Törnquist, Hanna (2023a) (2023-02-26) Tvist om ”snippa” – man friades från barnvåldtäkt. *Svenska Dagbladet.*

<https://www.svd.se/a/abK3pL/man-frias-av-hovratten-efter-ordtvist-om-snippa> (Hämtad 2023-04-18)

Törnquist, Hanna (2023b) (2023-03-01) Åklagaren: Pressades ta bort ”sexuellt ofredande”. *Svenska dagbladet.*

<https://www.svd.se/a/kEdj2v/aklagaren-begar-overklagande-i-snippadomen> (Hämtad 2023-04-18)

Wiklund, Manne, Jenny Stjernström & Julia Atiyeh (2023-02-26) Man frias för barnvåldtäkt efter osäkerhet kring ”snippa” i hovrätten. *SVT*.

<https://www.svt.se/nyheter/inrikes/man-frias-for-barnvaldtakt-efter-osakerhet-kring-snip-pa-i-hovratten> (Hämtad 2023-04-18)